

รายงานวิจัย

การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน
ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
A study of Chinese Learning Styles and Chinese
Learning Strategies of Chinese Major Students of
Yala Rajabhat Universities

โดย
ภากร นพฤทธิ และคณะ

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2560
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

รายงานวิจัย

การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน
ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
A study of Chinese Learning Styles and Chinese
Learning Strategies of Chinese Major Students of
Yala Rajabhat Universities

โดย
ภากร นพฤทธิ และคณะ

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2560
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

หัวข้อวิจัย	การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ชื่อผู้วิจัย	ภากร นพฤทธิ์ วรากร แซ่พุ่น วรลี รุ่งบานจิต วรทา รุ่งบานจิต วรนาถ แซ่เซ่น
คณะ/หน่วยงาน	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัย	ราชภัฏยะลา
ปีงบประมาณ	2560

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาลักษณะการเรียนรู้ภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 2) เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 3) เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาข้อมูลการวิจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2560 ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามการศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ผู้วิจัยได้ศึกษานั้น พบว่าลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.35$) โดยลักษณะการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ ลักษณะการเรียนรู้การจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ รองลงมา คือ ลักษณะการเรียนรู้สัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น ส่วนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.45$) กลวิธีการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ กลวิธีทางอารมณ์และความรู้สึก รองลงมา คือ กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ

คำสำคัญ: ลักษณะการเรียนรู้, กลวิธีการเรียนรู้, ภาษาจีน, นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน

Research Title	Exploring Chinese Language Learning Styles and Strategies of Tertiary-Level Chinese Learners in Chinese Program at Yala Rajabhat University.
Researchers	Phakorn Noparit Warakorn Saepun

Waralee Rungbanjit
Woratha Rungbanjit
Woranat Saesen
Faculty/Section Humanities and Social Sciences
University Rajabhat Yala
Year 2017

Abstract

This present research explores Chinese language learning styles and strategies of tertiary-level Chinese learners in Chinese program at Yala Rajabhat University. It aims at (1) exploring Chinese language learning styles of tertiary-level Chinese learners in Chinese program at Yala Rajabhat University, (2) investigating Chinese language learning strategies of Chinese learners, and (3) providing some guidelines to study the basic research involving Chinese language learning styles and strategies of tertiary-level Chinese learners in Chinese program under the Faculty of Humanities and Social Sciences at Yala Rajabhat University. The participants selected for the present study were 113 Chinese learners majoring in Chinese program under the Faculty of Humanities and Social Sciences at Yala Rajabhat University. Specifically, the researchers included Chinese learners across all years of study in the academic year of 2017. Through a five-point Likert scale questionnaire on Chinese language learning styles and strategies, the quantitative data from the tertiary-level Chinese learners were gathered and analysed with descriptive statistics: percentage, mean, and standard deviation.

The results reveal that Chinese language learning styles of Chinese learners were at moderate levels ($\bar{x} = 3.35$). The dominant style of learning used in learning Chinese was thinking management followed by students' interaction. Likewise, Chinese language learning strategies of Chinese learners were at moderate levels ($\bar{x} = 3.45$). The majority of Chinese learners predominantly employed emotional strategies followed by comprehension strategies.

Key words: learning styles, learning strategies, Chinese, Chinese learners

กิตติกรรมประกาศ

ผู้งานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความร่วมมือของทางคณะผู้จัดทำ และขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ได้ ให้งานสนับสนุนงานวิจัยฉบับนี้ ประจำปีงบประมาณ 2560 ขอขอบคุณความกรุณาจาก นางสาวจิตติขวัญ ภูพันธ์ตระกูล ที่ได้ให้คำเสนอแนะ ความรู้ข้อคิดแนวทางและวิธีการต่างๆ รวมทั้งตรวจสอบแก้ไขเนื้อหาสาระสำคัญของวิจัยตลอดระยะเวลาในการจัดทำวิจัยจนวิจัยนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ คณะผู้จัดทำรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน นายวรเวทย์พิสิษ ยศศิริ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ นางสาวจิตติขวัญ ภูพันธ์ตระกูล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย และนางสาวขวัญตา ทวีสุข อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณ นางสาวสุกี้ ทองเนตร เจ้าหน้าที่ช่วยงานหลักสูตรภาษาจีน ที่ช่วยแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณนักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 - 4 ทุกคน ที่ได้ สละเวลาเอื้อเฟื้อข้อมูล ในการตอบแบบสอบถามลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน ที่มีส่วนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ในที่สุด

คณะผู้วิจัย
กุมภาพันธ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนภาษา	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ.....	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	28
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
ผลการประเมินข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	31
ผลการประเมินลักษณะการเรียนรู้ภาษา	32
ผลการประเมินกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน.....	35
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	38
สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล	38
อภิปรายผล.....	39
ข้อเสนอแนะ	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	40
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	
แบบสอบถามลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน	
ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	42
ภาคผนวก ข	
รายนามผู้วิจัย	47
ภาคผนวก ค	
ผลการประเมินความสอดคล้องโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	49
ภาคผนวก ง	
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ	54
ประวัติผู้วิจัย.....	58

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1	เกณฑ์แปลผลตามช่วงคะแนน.....	28
ตารางที่ 2.2	เกณฑ์คะแนนความเที่ยงตรง.....	30
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามชั้นปี.....	31
ตารางที่ 4.2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามเพศ.....	31
ตารางที่ 4.3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะการเรียนรู้ที่มีต่อการใช้ประสาทสัมผัส.....	32
ตารางที่ 4.4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะการเรียนรู้สัมพันธ์ภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น.....	33
ตารางที่ 4.5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะการเรียนรู้การจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ.....	34
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีที่ใช้ความจำ.....	35
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ.....	35
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ.....	36
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีทางอารมณ์และความรู้สึก.....	36
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีทางสังคม.....	37
ตารางที่ ค.1	ผลการประเมินความสอดคล้องโดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	50

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ประเทศจีนเป็นประเทศที่กำลังเจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็วที่สุดในปัจจุบัน ขณะเดียวกันก็เป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานเป็นแหล่งอารยธรรมอันยิ่งใหญ่ของโลกที่มีจำนวนประชากรที่มากที่สุดในโลกและชาวจีนได้เดินทางไปตั้งรกรากในแทบทุกประเทศส่งผลให้มีผู้ใช้ภาษาจีนอาศัยอยู่ทุกหนแห่ง ไม่ว่าจะอยู่ในมุมไหนของโลกก็ตามบทบาทของประเทศจีนบนเวทีโลกกำลังชัดเจนมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ด้วยขนาดของเศรษฐกิจที่กำลังขยายตัวและพร้อมจะนำหน้าสหรัฐอเมริกาขึ้นมาเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจภายในอีก 4 - 5 ปีข้างหน้าตามคำทำนายของกองทุนเงินตราระหว่างประเทศ ขณะเดียวกันความร่วมมือระหว่างไทยจีนรวมถึงอาเซียนกับจีนก็แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นโดยผ่านข้อตกลงการค้าเสรีซึ่งหมายถึงการค้าและการลงทุนระหว่างไทยจีนจะเพิ่มสูงขึ้นจากอดีต ส่งผลให้ความต้องการในตลาดแรงงานต่อผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาจีนสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งถือได้ว่าภาษาจีนมีความสำคัญสำหรับผู้ที่มีความสนใจในด้านการค้าขาย ธุรกิจ เทคโนโลยี การแพทย์ รวมทั้งวัฒนธรรมจีน นอกจากนี้ภาษาจีนยังสามารถเพิ่มโอกาสทางการทำงานให้แก่ผู้ที่สนใจภาษาจีน ทว่ายังมีผู้คนอีกมากมายที่ยังคงไม่ตระหนักถึงบทบาทของภาษาจีนที่กำลังมีอิทธิพลสูงขึ้นเรื่อยๆ จนหลายคนพูดว่าภาษาจีนกลางอาจพัฒนากลายเป็นภาษาสากลแทนภาษาอังกฤษในอนาคต (อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ, 2540 : 2) เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่งที่น่าวันจะยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ การศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้รู้ถึงสภาพปัญหาในการเรียนการสอนภาษาจีนและเพื่อที่จะสามารถหาวิธีพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ที่เรียนภาษาจีนได้อีกวิธีหนึ่ง

สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้ทำการเปิดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ถึงปัจจุบัน ได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาจีนมาโดยตลอด ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนในปีการศึกษา 2560 ที่ผ่านมานั้น มีความสามารถในการเรียนภาษาจีนสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยผู้วิจัยได้วัดจากคะแนนในการเรียนวิชาภาษาจีนโดยรวมแต่ละวิชา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาดีขึ้น มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งปัจจัยหนึ่งอาจจะมาจากการที่นักศึกษามีลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ที่ดี จากการสำรวจผลการเรียนระหว่างนักศึกษาในแต่ละชั้นปียังพบได้ว่า นักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีความสามารถและผลการเรียนในรายวิชาภาษาจีนแตกต่างกัน โดยมีตั้งแต่ผลการเรียนดีมาก ดี ปานกลางและไม่ดี ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนมีรูปแบบการเรียนรู้ ความชอบในการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และปัญหาทางด้านภาษาที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนจะเลือกกลวิธีการเรียนที่คิดว่าเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อนำมาใช้พัฒนาทักษะทางด้านภาษาของตนเอง ดังนั้นผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมและรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้อง

กับความต้องการของผู้เรียน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนเอง อาจกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษา จะสังเกตได้ว่าทำไมนักศึกษาในแต่ละชั้นปีที่เรียนในเนื้อหาวิชาเดียวกัน อาจารย์คนเดียวกันและหลักสูตรเดียวกัน แต่กลับมีผลการเรียนหรือความสามารถของภาษาจีนที่แตกต่างกัน ซึ่งถ้าได้มีการศึกษาว่ากลวิธีการเรียนรู้ใดที่นักศึกษาใช้ในการเรียนรู้ภาษาและมีผลทำให้ผลการเรียนรู้ทางภาษาจีนสูงขึ้นก็จะเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อนหรือนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาจีนไม่ค่อยดี เพื่อที่จะสามารถนำไปเป็นแบบแผนในการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาได้เป็นอย่างดีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช, 2540 : 1 ; อ้างใน ส.วาสนา ประมวลพฤษ, 2539)

ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ผู้สอนสาขาภาษาจีน จึงสนใจที่จะศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อสามารถนำไปเป็นแบบแผนในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ดีจะส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการเรียนรู้ภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาข้อมูลการวิจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งผู้วิจัยมีขอบเขตดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวนทั้งหมด 113 คน แบ่งเป็น ชั้นปีที่ 1 จำนวน 37 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 33 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 22 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 21 คน ในปีการศึกษา 2560

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 เพศ

- เพศหญิง
- เพศชาย

2.1.2 ชั้นปี

- ชั้นปีที่ 1
- ชั้นปีที่ 2
- ชั้นปีที่ 3
- ชั้นปีที่ 4

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.2.1 ลักษณะการเรียนรู้

- ลักษณะการเรียนรู้ที่มีต่อการใช้ประสาทสัมผัส
- ลักษณะการเรียนรู้สัมพันธ์ภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น
- ลักษณะการเรียนรู้การจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ

3.2.2.2 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน

- กลวิธีที่ใช้ความจำ
- กลวิธีที่ใช้ความรู้ความใจ
- กลวิธีการนำไปสู่ความสำเร็จ
- กลวิธีทางอารมณ์และความรู้สึก
- กลวิธีทางสังคม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลผลิต (Output) : ผลที่เกิดขึ้นทันทีหรือผลที่เกิดขึ้นโดยตรง หลังจากดำเนินการวิจัยเสร็จสิ้น ทำให้ทราบถึงลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาเอกภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2. ผลลัพธ์ (Outcome) : ผลที่เกิดต่อเนื่องมาจากผลผลิต แนวทางการพัฒนา ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ ของนักศึกษา ที่มีผลการเรียนรู้ในระดับปานกลางและต่ำ และแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ให้สอดคล้องหรือเอื้อต่อลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาเอกภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

3. ผลกระทบ (Impact): ผลระยะยาวซึ่งเกิดเป็นผลจุดหมายปลายทาง หรือผลต่อเนื่องจากผลลัพธ์นักศึกษามีกลวิธีในการเรียนภาษาจีนที่ดีขึ้นและประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. กลุ่มเป้าหมายการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยหลักสูตรภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ลักษณะการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การพัฒนาความคิดและความสามารถ อันเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์โดยมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม

2. กลวิธีการเรียนรู้ภาษา หมายถึง การกระทำ กระบวนการ พฤติกรรมหรือเทคนิคเฉพาะเจาะจงของผู้เรียนนำมาใช้ในการรับรู้ข้อมูลทางภาษา เพื่อให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ภาษาจีน หมายถึง ภาษาหลักของสาธารณรัฐประชาชนจีนและเป็น 1 ใน 6 ของภาษาราชการของสหประชาชาติที่ในปัจจุบันมีผู้ใช้มากกว่า 800 ล้านคนทั่วโลก ซึ่งในประเทศจีนจะเรียกภาษานี้ว่าฮั่นอวี่แปลว่า ภาษาฮั่นซึ่งเป็นภาษาของชาวฮั่นที่เป็นมีจำนวนมากที่สุดของประเทศจีน และคนไทยใช้เรียกว่าเป็นภาษาหลักของชาวจีน

4. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2560

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินงานวิจัย เรื่อง ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าเอกสารตามหัวข้อต่อไปนี้เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนภาษา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนภาษา

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา

1. ความหมายการเรียนรู้

การเรียนรู้ (Learning) เป็นกระบวนการที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคนเนื่องด้วยการเรียนรู้ทำให้มนุษย์ได้รับประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งภายนอกและภายในในระบบโรงเรียน ห้องเรียน การเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมและกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมช่วงเวลา ยาวนานตลอดชีวิตของบุคคลทุกเพศทุกวัย

นักการศึกษาไทยได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

ศิริชัย กาญจนวาสี(2543) กล่าวว่า การเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากการประสบการณ์ของการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งคำว่าพฤติกรรมนั้นให้รวมทั้งพฤติกรรมภายนอกที่สามารถสังเกตเห็นได้ และพฤติกรรมภายในที่มองไม่เห็นและการเปลี่ยนแปลงนี้ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงปริมาณหรือคุณภาพของพฤติกรรมด้านเตื่อนรู้ความคิดอารมณ์ ความรู้สึก และทักษะ การปฏิบัติการ

ชนาธิป พรกุล(2544) ให้ความหมายการเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องหรือการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกปฏิบัติหรือได้รับประสบการณ์

ทิตินา แคมมณี(2545) ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้มีขอบเขตที่ครอบคลุมความหมาย 2 ประการ คือ การเรียนรู้ในความหมายของ “กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process)” ซึ่งหมายถึงการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนหรือการใช้วิธีการต่างๆ ที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้ในความหมายของ “ผลการเรียนรู้(Learning outcome)” ซึ่งได้แก่ความรู้ ความเข้าใจในสาระต่างๆ ความสามารถในการกระทำ การใช้ทักษะกระบวนการต่างๆ รวมทั้งความรู้สึกหรือเจตคติอันเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้หรือการใช้วิธีการเรียนรู้ กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า การเรียนรู้มีลักษณะเป็นทั้งผลลัพธ์อันเป็นเป้าหมายปลายทาง(Ends) วิธีที่นำไปสู่เป้าหมาย (Means) ซึ่งทั้งสองเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กันและส่งผลตกระทบต่อกัน หากบุคคลมี

กระบวนการแสวงหาความรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพและเหมาะสม บุคคลนั้นก็ย่อมมีโอกาสที่จะเกิดความรู้ ความเข้าใจในสาระหรือกระบวนการต่างๆ เกิดความรู้สึกหรือเจตคติไปในทางที่เหมาะสมและเกิดการเปลี่ยนแปลงทางการกระทำหรือพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

กึ่งฟ้า สินธูวงศ์ (2550) ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า หมายถึง การใส่ใจ การเรียนแบบ การเชื่อมโยง การถ่ายโอน หรือการกระทำซ้ำๆ กันเพื่อให้ทำได้ ปฏิบัติได้ ที่มองการเรียนรู้ในรูปของผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ

สำหรับนักการศึกษาในต่างประเทศได้ให้คำนิยามความหมายการเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

คลิฟฟอร์ด (Clifford, 1981) ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงสัมพันธ์ของพฤติกรรมอันเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์หรือการฝึกอบรม

ลาเฮย์ (Lathey, 2001) ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่าเป็นการเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างถาวร ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ของผู้นั้น การเปลี่ยนพฤติกรรมดังกล่าวอาจไม่ชัดเจนทันทีทันใด

โรห์เวอร์ และโฮวี (Rohwer & Howr, 1980) ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่าการเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญาที่ค่อนข้างถาวรและสามารถสังเกตการเปลี่ยนแปลงนั้นได้จากพฤติกรรมของบุคคล

สลาวิน (Slavin, 1991) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่าการเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงของบุคคลอันเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ได้รับ

วูลฟอร์ด (Woolfolk, 1999) ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการที่ประสบการณ์ไปก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้หรือพฤติกรรมอย่างถาวร

จากนิยามความหมายของการเรียนรู้ตามทัศนะของทั้งนักการศึกษาไทยและนักการศึกษาต่างประเทศข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นไปในทำนองเดียวกันนั่นคือ พิจารณาว่าการเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีจากการเรียนแบบถ่ายโอนหรือการกระทำอย่างซ้ำๆกันโดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นเป็นผลมาจาก สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ หรือการฝึกฝนที่แต่ละบุคคลเผชิญและได้รับ

การเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างถาวรในพฤติกรรม อันเป็นผลมาจากการฝึกที่ได้รับ การเสริมแรง (Kimble and Garnezy , 1964) แยกเป็นประเด็นสำคัญได้ 5 ประการ คือ

1. การที่กำหนดว่า การเรียนรู้คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ก็แสดงว่าผลที่เกิดจากการเรียนรู้ จะต้องอยู่ใน รูปของพฤติกรรม ที่สังเกตได้ หลังจากเกิดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนสามารถทำสิ่ง หรือเรื่องที่ไม่เคยทำมาก่อนการเรียนรู้ นั้น

2. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น ต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างถาวร นั่นก็คือ พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปนั้น จะไม่เป็นพฤติกรรมในช่วงสั้น หรือเพียงชั่วคราว และในขณะเดียวกันก็ ไม่ใช่ พฤติกรรมที่คงที่ที่ไม่เปลี่ยนแปลงอีกต่อไป

3. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนไปอย่างทันทีทันใด แต่มันอาจ เป็นการเปลี่ยนแปลงศักยภาพ (Potential) ที่จะกระทำ สิ่งต่างๆ ต่อไปในอนาคต การเปลี่ยนแปลง

ศักยภาพนี้อาจแฝงอยู่ในตัวผู้เรียน ซึ่งอาจจะยังไม่ได้แสดงออกมา เป็นพฤติกรรมอย่าง ทันทีทันใดก็ได้

4. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือการเปลี่ยนแปลงศักยภาพในตัวผู้เรียนนั้นจะเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือการฝึกเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือศักยภาพอันเนื่องมาจากสาเหตุอื่นไม่ถือเป็นการเรียนรู้

5. ประสบการณ์หรือการฝึกต้องเป็นการฝึกหรือปฏิบัติที่ได้รับการเสริมแรง (Reinforced practice) หมายความว่า เพียงแต่ผู้เรียนได้ รับบรางวัลหลังจากที่ตอบสนอง ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น ในแง่นี้คำว่า "รางวัล" กับ "ตัวเสริมแรง" (Reinforce) จะให้ความหมายเดียวกัน ต่างก็คืออินทรีย์ (บุคคล) ต้องการ

ประดินันท์ อุปรมัย (2540 : 121) กล่าวว่า การเรียนรู้ คือ การเรียนรู้คือการเปลี่ยนแปลงของบุคคลอันมีผลเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ โดยการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นเหตุทำให้บุคคลเผชิญสถานการณ์เดิมแตกต่างไปจากเดิม ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหมายถึงทั้งประสบการณ์ทางตรงและประสบการณ์ทางอ้อม

การเรียนรู้ของคน เกิดจากการไม่รู้ไปสู่การเรียนรู้ มี 5 ขั้นตอนดังที่ กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530) กล่าวไว้ดังนี้

การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อสิ่งเร้า (stimulus) มาเร้าอินทรีย์ (organism) ประสาทก็ตื่นตัว เกิดการรับสัมผัส หรือเพนนาการ (sensation) ด้วยประสาททั้ง 5 แล้วส่งกระแสสัมผัสไปยังระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้เกิดการแปลความหมายขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์เดิมและอื่นๆ เรียกว่า สัญชาต หรือการรับรู้ (perception) เมื่อแปลความหมายแล้ว ก็จะมีการสรุปผลของการรับรู้เป็นความคิดรวบยอดเรียกว่า เกิดสังกัป (conception) แล้วมีปฏิกิริยาตอบสนอง (response) อย่างหนึ่งอย่างใดต่อสิ่งเร้า ตามที่รับรู้เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แสดงว่าเกิดการเรียนรู้ได้เกิดขึ้นแล้ว

2. จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้

การเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญที่บุคคลต้องเกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ที่แท้จริงจึงเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เนื่องด้วยทุกคนมีจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ในทางจิตวิทยาการศึกษาที่นิยามจำแนกจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ตามพฤติกรรมการเรียนรู้ของบุคคลตามทฤษฎีของบลูม (Bloom, 1956) ซึ่งจำแนกพฤติกรรมเป็น 3 ด้านใหญ่ๆคือ

2.1 ด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) เป็นความสามารถทางด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ซึ่งมีพฤติกรรมแยกย่อยเป็น 6 ชั้นคือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

2.2 ตั้งจิตใจหรือความรู้สึก (Affective Domain) เป็นความสามารถในการรู้สึกต่อสิ่งต่างๆ รวมถึงทัศนคติ ความเชื่อถือ หรือค่านิยม มีพฤติกรรมที่แยกย่อยเป็น 5 ชั้นคือ การรับรู้ การให้ความสนใจและตอบสนอง การประเมินและการสร้างคุณค่า การจัดระบบ การสร้างลักษณะนิสัย

2.3 ด้านทักษะหรือการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็นความสามารถในด้านการปฏิบัติหรือการเคลื่อนไหวทางร่างกาย แยกเป็นพฤติกรรมย่อย 5 ชั้นคือ การเลียนแบบ การทำตามแบบ การหาความถูกต้อง การกระทำอย่างต่อเนื่อง และการทำโดยธรรมชาติ

อนึ่งการเรียนรู้ของคุณคนในบริบทของสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในแต่ละครั้งอาจครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านหรือเกิดพฤติกรรมเสี่ยงด้านใดด้านหนึ่งอันขึ้นอยู่กับสิ่งที่เรียนรู้ ด้านหรือเกิดพฤติกรรมเสี่ยงด้านใดด้านหนึ่งอันขึ้นอยู่กับสิ่งที่เรียนรู้ อย่างไรก็ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถนำไปใช้เป็นฐานของการวัดและประเมินพฤติกรรมว่าบุคคลเกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านการเรียนรู้ประการใด

3. ประเภทของการเรียนรู้

นักการศึกษาได้นำเสนอประเภทของการเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

ครอส (Cross, 1996) ได้แบ่งการเรียนรู้เป็น 3 ประเภทได้แก่

1. การเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งจัดขึ้นโดยหน่วยงานต่างๆ

การเรียนรู้ในกลุ่มนี้อาจจัดขึ้นเพื่อให้ได้หน่วยกิตประกาศนียบัตร หรืออาจไม่มีการให้หน่วยกิต ผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้แก่ หน่วยงานในท้องถิ่น วิทยาลัย หรือ มหาวิทยาลัย ซึ่งหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถให้กับบุคคล

2. การเรียนรู้ด้วยตนเอง

ผู้ซึ่งสมัครใจ มีความพยายามที่จะเรียนรู้ คนเหล่านี้มีแนวโน้มจะเป็นคนซึ่งเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learners) ลักษณะของกลุ่มนี้จะเป็นคนซื่อสนใจชวนขวยตลอดเวลา

3. การเรียนรู้จากสถาบันการศึกษา

ผู้เรียนจะเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาซึ่งมีหลักสูตร วิธีการวัดผล มีข้อกำหนดต่างๆ ซึ่งผู้เรียนต้องปฏิบัติตาม

สมิธ (Smith, 1982) เสนอว่าการเรียนรู้อาจแบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่

1. การเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเรียนรู้ด้วยตนเองมีลักษณะเด่นคือ ผู้เรียนมีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความยืดหยุ่น วิธีการเรียนรู้แบบนี้ใช้ได้ดีเมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจสูง และหัวข้อที่เรียนไม่ยากจนเกินไป

2. การเรียนรู้โดยกลุ่ม

การเรียนรู้โดยสิ่งมีลักษณะเด่นคือ ผู้เรียนจะพบว่าบุคคลอื่นมีความสนใจและความต้องการตรงกัน สมาชิกการช่วยกันใช้ประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลอื่น วิธีการเรียนรู้แบบนี้ใช้ได้ดีเมื่อผู้เรียนต้องการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นของวิธีการเรียนรู้แบบนี้ก็คือ ลักษณะความเป็นผู้นำของบุคคลยังไม่เหมาะสม ปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลและปัญหาเรื่องการสื่อสาร

3. การเรียนรู้จากสถาบันการศึกษา

การเรียนรู้โดยสถาบัน มีลักษณะเด่นคือ มีผู้เชี่ยวชาญทำหน้าที่กำกับดูแลมีอุปกรณ์ต่างๆ จำนวนพอเพียง วิธีการเรียนรู้แบบนี้ใช้ได้ดีเมื่อต้องการความรู้ในลักษณะลึกหรือเมื่อต้องการวุฒิบัตร

จากประเภทของการเรียนรู้ตามที่นักการศึกษาแต่ละท่านได้กล่าวไว้ข้างต้น แสดงให้เห็นมุมมองที่หลากหลายในการจำแนกประเภทของการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมสามารถสรุป

ประเภทของการเรียนรู้ออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้จากสถาบันการศึกษา

4. องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้

ดอลลาร์ด และมิลเลอร์ (Dallard and Miller) เสนอว่าการเรียนรู้ มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ

1. แรงขับ (Drive) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เป็นความพร้อมที่จะเรียนรู้ของบุคคลทั้งสมอง ระบบประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อ แรงขับและความพร้อมเหล่านี้จะก่อให้เกิดปฏิกิริยา หรือพฤติกรรมที่จะชักนำไปสู่การเรียนรู้ต่อไป

2. สิ่งเร้า (Stimulus) เป็นสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นตัวการที่ทำให้บุคคลมีปฏิกิริยา หรือพฤติกรรมตอบสนองออกมา ในสภาพการเรียนการสอน สิ่งเร้าจะหมายถึงครู กิจกรรมการสอน และอุปกรณ์การสอนต่างๆ ที่ครูนำมาใช้

3. การตอบสนอง (Response) เป็นปฏิกิริยา หรือพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมาเมื่อบุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า ทั้งส่วนที่สังเกตเห็นได้และส่วนที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ เช่น การเคลื่อนไหว ท่าทาง คำพูด การคิด การรับรู้ ความสนใจ และความรู้สึก เป็นต้น

4. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นการให้สิ่งที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอันมีผลในการเพิ่มพลังให้เกิดการเชื่อมโยง ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองเพิ่มขึ้น การเสริมแรงมีทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ของบุคคลเป็นอันมาก

5. ลำดับชั้นในกระบวนการเรียนรู้

มุลลีย์ (George J. Mouly) กำหนดลำดับชั้นในกระบวนการเรียนรู้ไว้ 7 ชั้น ดังนี้

1. เกิดแรงจูงใจ (Motivation) เมื่อใดก็ตามที่อินทรีย์เกิดความต้องการหรืออยู่ในภาวะที่ขาดสมดุลก็จะมีแรงขับ (Drive) หรือแรงจูงใจ (Motive) เกิดขึ้นผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อหา สิ่งที่ขาดไปนั้นมาให้อยู่ในภาวะที่พอดี แรงจูงใจมีผลให้แต่ละคนไวต่อการสัมผัสสิ่งเร้าแตกต่างกัน เป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางและความเข้มของพฤติกรรมและเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้น สำหรับการเรียนรู้

2. กำหนดเป้าประสงค์ (Goal) เมื่อมีแรงจูงใจเกิดขึ้นแต่ละบุคคลก็จะกำหนดเป้าประสงค์ที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ เป้าประสงค์จึงเป็น ผลบั้นปลายที่อินทรีย์แสวงหา ซึ่งบางครั้งอาจจะชัดเจน บางครั้งอาจจะเลือนลอย บางครั้งอาจกำหนดขึ้น เพื่อสนองความต้องการทางสรีระ หรือบางครั้งเพื่อสนองความต้องการทางสังคม

3. เกิดความพร้อม (Readiness) คนแต่ละคนมีขีดความสามารถที่จะรับ และความต้องการพื้นฐานเพื่อที่จะเสาะแสวงหาความพอใจ หรือหาสิ่งที่สนอง ความต้องการได้จำกัดและแตกต่างกันไปตามสภาพความพร้อมของแต่ละบุคคล เช่น เด็กทารกซึ่งมีความเจริญ ทางสรีระ ยังไม่มากก็จะไม่พร้อมที่จะเรียนรู้วิธีการหาอาหารด้วยตนเองได้ เด็กที่ร่างกายอ่อนแอ หรือมีความบกพร่องของอวัยวะบางส่วน ก็จะไม่พร้อมในการเล่นกีฬาบางอย่างได้ กล่าวได้ว่าสภาพความพร้อมในการเรียนของบุคคลนั้น จะต้องอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ หลายประการ อาทิเช่น ความเจริญเติบโตของโครงสร้างทางร่างกาย การจูงใจ ประสบการณ์ด้วย เป็นต้น เรื่องของความพร้อมนั้นนับว่า เป็นสิ่งจำเป็นมากที่จะต้องดีก่อนที่จะเกิดการเรียนรู้

4. มีอุปสรรค (Obstacle) อุปสรรคจะเป็นสิ่งขวางกั้นระหว่างพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจกับเป้าประสงค์ ถ้าหากไม่มีอุปสรรค หรือสิ่งกีดขวางเราก็จะไปถึงเป้าประสงค์ได้โดยง่าย ซึ่งเราก็มองว่าสภาพการณ์เช่นนี้ ไม่ได้ช่วยให้เกิดความต้องการที่จะแก้ปัญหาและเรียนรู้ ตรงกันข้ามการที่เราไม่สามารถไปถึงเป้าหมายได้จะก่อให้เกิดความเครียดและจะเกิดความพยายามที่จะหาวิธีการแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้เกิด การเรียนรู้ขึ้น

5. การตอบสนอง (Response) เมื่อบุคคลมีแรงจูงใจ มีเป้าประสงค์ เกิดความพร้อม และเผชิญกับอุปสรรคเข้าก็จะมีพฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้น พฤติกรรมนั้นอาจเริ่มด้วยการตัดสินใจ เกิดอาการตอบสนองที่เหมาะสมทดลองทำแล้วปรับปรุงแก้ไขการตอบสนองนั้นให้แก้ปัญหาได้ที่สุด ซึ่งแนวทางของ การตอบสนองอาจมุ่งสู่เป้าประสงค์โดยตรงหรือโดยทางอ้อมอย่างใดอย่างหนึ่ง

6. การเสริมแรง (Reinforcement) การเสริมแรงก็หมายถึง การได้รางวัลหรือให้สิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความพอใจ ซึ่งปกติผู้เรียนจะได้รับ หลังจากที่ตอบสนองแล้ว ตัวเสริมแรงไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งของหรือวัตถุที่มองเห็นได้เสมอไป เพราะความสำเร็จ ความรู้ ความก้าวหน้า ฯลฯ ก็เป็นตัวเสริมแรงได้เช่นเดียวกัน

7. การสรุปความเหมือน (Generalization) หลังจากที่ผู้เรียนสามารถตอบสนองหรือหาวิธีการที่จะมุ่งสู่เป้าประสงค์ได้แล้ว เขาก็อาจจะประสงค์ใช้กับปัญหา หรือสถานการณ์ที่จะพบในอนาคตได้นั้นก็แสดงว่า ผู้เรียนเกิดความสามารถที่จะสรุปความ เหมือนระหว่างสถานการณ์การเรียนรู้ที่มีมาก่อน กับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เพิ่งจะพบใหม่ ซึ่งเป็นการขยายขอบเขตของพฤติกรรม

6 กระบวนการเกิดการเรียนรู้

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันได้พยายามศึกษาและพัฒนาแนวคิดและทฤษฎีเพื่ออธิบายกระบวนการเกิดการเรียนรู้ไว้หลายทฤษฎี อันเป็นพื้นฐานของข้อความรู้เกี่ยวกับการเกิดการเรียนรู้ของบุคคลเป็นต้นว่าทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวพฤติกรรมนิยม (Behaviors) พื้นฐานการสังเกตการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยเฉพาะแบบแผนพฤติกรรมใหม่ๆ ด้วยการฝึกซ้ำๆ จนกระทั่งปฏิบัติได้เป็นนิสัย ทฤษฎีการเรียนรู้แบบพฤติกรรมนิยมสนใจศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สามารถสังเกตได้จากภายนอกโดยเน้นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ จากการตอบสนองสิ่งเร้า และมีการให้แรงเสริมเป็นตัวช่วยเพิ่มโอกาสหรือความถี่ของพฤติกรรมที่ต้องการ ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวปัญญานิยม (Cognitivism) ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่ากระบวนการคิดอยู่เบื้องหลังพฤติกรรมที่แสดงออกมา การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สังเกตได้และบ่งชี้ว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบปัญญานิยมสนใจศึกษากระบวนการคิดและการใช้เหตุผลภายในตัวบุคคล โดยมองว่าการเรียนรู้เกิดจากการใช้สติปัญญาและเหตุผลของผู้เรียนโดยเน้นความสำคัญของผู้เรียนเป็นแหล่งของการสร้างการเรียนรู้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2543)

7 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง เป็นกระบวนการที่บุคคลคิดริเริ่มเรียนรู้ด้วยตนเองโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย เลือกวิธีการเรียนรู้ตลอดจนประเมิน ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ทั้งนี้โดยได้รับหรือไม่ได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นก็ตาม (Knowles, 1975)

วิธีดำเนินการ

การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นวิธีเรียนรู้ที่แต่ละบุคคลมีอยู่ แต่มีระดับความมากน้อยแตกต่างกัน ผู้จัดประสบการณ์จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้ผู้รับการพัฒนาสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากขึ้นตามศักยภาพของแต่ละคน โดยอาจดำเนินการตามแนวทางที่บร็อคเก็ตและเฮ็มสตรา (Brockett & Hiemstra, 1991) นำเสนอไว้ดังนี้

1. การชี้แนะตนเองเป็นคุณลักษณะที่มีอยู่ในทุกคนเพียงแต่จะมีมากหรือน้อยเท่านั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์การเรียนรู้

2. บทบาทของผู้เรียนคือ มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้เป็นหลักใหญ่และเป็นผู้ตัดสินใจวางแผนและเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning Experience) การดำเนินการตามแผนการประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ทั้งหมดนี้อาจเกิดขึ้นตามลำดับ หรือเกิดในกลุ่มผู้เรียนกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ที่ผู้เรียนจะร่วมมือรับผิดชอบในการเรียนรู้ของเขา

3. คำว่าการชี้แนะตนเองในการเรียนรู้ หรือ การเรียนรู้โดยการชี้แนะตนเองจะเน้นความรับผิดชอบต่อของผู้เรียน และเชื่อในศักยภาพที่ไม่สิ้นสุดของมนุษย์ (Never-ending Potential of Human)

4. การชี้แนะตนเองในการเรียนรู้ก่อให้เกิดผลด้านบวกของการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนจดจำได้มากขึ้น เกิดความสนใจในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และสนใจในเนื้อหาวิชามากขึ้นมีทัศนคติที่เป็นบวกต่อผู้สอนมากขึ้น มั่นใจในความสามารถเรียนรู้ได้ของตนเองมากขึ้น

5. กิจกรรมการเรียนรู้โดยการชี้แนะตนเองมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การอ่าน การเขียน การเสาะหาความรู้โดยการสัมภาษณ์ การศึกษาเป็นกลุ่มทัศนศึกษา การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญหรือผู้สอน การหาความรู้โดยใช้คอมพิวเตอร์ หรือแม้กระทั่งการเรียนจากสื่อ เช่น ชุดการเรียน โปรแกรมการเรียน โปรแกรมการเรียนของคอมพิวเตอร์ รวมทั้งสื่อช่วยการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆ

6. ในการเรียนรู้โดยการชี้แนะตนเองที่ประสบผลสำเร็จ ผู้อำนวยการควมสะดวกต้องมีบทบาทในการร่วมปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิด เป็นแหล่งความรู้ตามผู้เรียนต้องการมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้เรียน มีส่วนร่วมในการถ่ายโอนบทบาทการเรียนการสอน และสนับสนุนให้ผู้เรียนคิดอย่างแตกฉานหรือคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking)

7. การชี้แนะตนเองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เป็นวิธีที่ผู้เรียนมีอิสระในการแก้ปัญหาซึ่งไม่จำกัดว่าจะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่เป็นประชาธิปไตยเท่านั้น

8. การเรียนรู้โดยการชี้แนะตนเองสามารถเกิดขึ้นได้ในประชาชนทุกหมู่เหล่าไม่จำกัดเพียงกลุ่มใด เชื้อชาติใดเท่านั้น

9. หากผู้สอนให้ความไว้วางใจแก่ผู้เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเรียนรู้อย่างเต็มที่และทุ่มเทในการเรียนรู้เพื่อคุณภาพ

10. การเรียนรู้โดยการชี้แนะตนเองไม่สามารถแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ได้ทุกปัญหาในบางกรณีอาจมีข้อจำกัดบ้างเช่นในบางสังคมและวัฒนธรรม

8. ลักษณะการเรียนรู้ภาษา

ลักษณะการเรียนรู้ภาษา (Rebecca L Oxford, 1990, อ้างใน Brown: 189-213) ประกอบด้วยวิธีการเรียนรู้ 5 วิธี

1. ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส (Sensory Preference) เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนนั้นใช้ตา ดู ใช้หู ฟัง และสนทนาหรือถนัดทำกิจกรรม

2. ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธ์ภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น (Relations With Others) เป็นการเรียนรู้ที่จะแสดงว่าผู้เรียนมีลักษณะเปิดตัว ชอบสังคม หรือมีลักษณะเก็บตัว เชีลฉาย ชอบทำงานคนเดียว

3. ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียน (Relation With Ideas) เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนมักแสวงหากฎเกณฑ์ทางภาษาใหม่ และหลีกเลี่ยงการเรียนรู้ไปที่ละขั้น หรือผู้เรียนมักไม่ข้ามขั้นตอนใดๆ ในการทำกิจกรรมทางภาษา และชอบนำกลวิธีในการจำมาใช้อยู่เสมอ

4. ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระงาน (Orientation To Learning Tasks) เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนมีความละเอียดรอบคอบในการวางแผนในการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมาย โดยมักต้องการคำอธิบายถึงภาระงานนั้นอย่างครบถ้วน และที่แสดงว่าผู้เรียนชอบเรียนรู้โดยการค้นพบตัวเอง รู้สึกสนุกและผ่อนคลายกับกิจกรรมทางภาษา โดยมักไม่คำนึงถึงการวางแผนภาระงานไว้ล่วงหน้า

5. ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความคิดและมุมมองต่างไป เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนมักใช้กลวิธีในการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อคาดเดาความหมายของภาษาใหม่ หรือผู้เรียนที่ต้องการศึกษารายละเอียดของภาษาและกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ก่อนการสรุปคำตอบใหม่ได้

9. เป้าหมายการเรียนรู้

1. การมุ่งเน้นการเรียนรู้เฉพาะแนวคิดหลักๆ และเรียนรู้ให้ลึกซึ้งในประเด็นนั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีแนวคิดในเรื่องนั้นเป็นอย่างดีสามารถเชื่อมโยงต่อเนื่ององค์ความรู้ได้

2. การมุ่งเน้นการเรียนรู้เชื่อมโยงกับประสบการณ์และทัศนคติของผู้เรียนที่มีอยู่เดิม เพื่อให้การเรียนรู้จากเดิมของผู้เรียนกลายมาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องๆนั้นอย่างแท้จริง

3. การมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่รวมกระบวนการ (Process) และเนื้อหา (Content) เข้าเป็นหนึ่งเดียวจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ลักษณะการเรียนรู้ที่จำเป็นเพื่อนำไปแสวงหา (Acquire) ผลิต (Produce) ใช้ (Use) และสื่อสาร (Communicate) ความรู้ (Knowledge) ได้

4. การมุ่งเน้นการเรียนรู้จาก ผู้รู้ วัฒนธรรม และ ประวัติศาสตร์ที่หลากหลายจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ ความรู้สึก และความคิดเห็นของบุคคลอื่น

โดยสรุป เป้าหมายของการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นผู้สอนต้องเปิดและสร้างโอกาสให้ผู้เรียนให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาความรู้และทักษะอย่างลึกซึ้ง เพื่อในอนาคตผู้เรียนจะได้คิดค้นสร้างความรู้ และทักษะใหม่ๆ ขึ้นมา

แกรี่ และคิงส์เลย์ (Garry and Kinsley) อธิบายว่าลักษณะของการเรียนรู้ มี 3 ประการ คือ

1. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ เพราะมีวัตถุประสงค์หรือแรงจูงใจ

2. การเรียนรู้เกิดจาก การพยายามตอบสนองหลายรูปแบบ เพื่อบรรลุถึงเป้าหมาย คือการแก้ปัญหา

3. การตอบสนองจะต้องกระทำจนเป็นนิสัย

10. ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้

อุบลรัตน์ เฟ็งสถิตย์ (อุบลรัตน์ เฟ็งสถิตย์, 2528)

การที่บุคคลจะเรียนรู้ได้ดีมากน้อยเพียงใดนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญหลายประการ และปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. สมอและประสาท

อวัยวะส่วนสมองและระบบประสาทนับว่าเป็นองค์ประกอบแรกที่สุดที่มีความสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ของบุคคล การเรียนรู้ใดๆ ก็ตามจะเกิดขึ้นไม่ได้ หรือจะเรียนรู้ได้ไม่เต็มที่ ถ้าบุคคลนั้นมีความผิดปกติทางสมอง จะเห็นได้ชัดเจนมาก เช่น เด็กที่มีน้ำในสมองมาก จะมีผลทำให้เด็กคนนั้นเรียนรู้สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันไม่เท่าเทียมกับเด็กคนอื่น หรือถ้าจะเรียนรู้ได้ก็จะสามารถเรียนรู้ได้โดยการหันไปตามเสียงเท่านั้น

2. ระดับสติปัญญาและความสามารถของแต่ละบุคคล

บุคคลใดก็ตามที่มีระดับสติปัญญาสูง มักจะมีความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากกว่าบุคคลที่มีระดับสติปัญญาต่ำ ผู้เรียนมีระดับสติปัญญาสูงมักจะรู้สิ่งนั้นๆ ได้สะดวกและรวดเร็วกว่าผู้ที่มีระดับสติปัญญาที่ต่ำ

11. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้

11.1 ทฤษฎีการเรียนรู้จาก การเก็บข้อมูล (Retention Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า ความสามารถในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับ ความสามารถที่จะ เก็บข้อมูล และเรียกข้อมูลที่เก็บเอาไว้กลับคืนมา ทั้งนี้รวมถึง รูปแบบของข้อมูล ความมากน้อยของข้อมูล จากการเรียนรู้ขั้นต้น แล้วนำไปปฏิบัติ

11.2 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้การโยกย้ายปรับเปลี่ยนข้อมูล (Transfer Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า การเรียนรู้มาจาก การใช้ความเชื่อมโยง ระหว่าง ความเหมือน หรือความเกี่ยวข้องของระหว่าง ข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่า ทฤษฎีนี้ขึ้นอยู่กับ ข้อมูลขั้นต้นที่เก็บเอาไว้ด้วยเช่นกัน

11.3 ทฤษฎีของความกระตือรือร้น (Motivation Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า ความสามารถในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความตั้งใจที่จะเรียนรู้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจ ความกังวล การประสบความสำเร็จและผลที่จะได้รับด้วย เช่น ถ้าทำอะไรแล้วได้ผลดี เด็กจะรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จ ก็จะมี ความกระตือรือร้น

11.4 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง (Active Participation Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า ความสามารถ ในการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับ ความอยากจะเรียนรู้ และมีส่วนร่วม ถ้ามีความอยากเรียนรู้ และอยากมีส่วนร่วมมาก ความสามารถในการเรียนรู้ก็จะมากขึ้น

11.5 ทฤษฎีการเรียนรู้จากการเก็บรวบรวมและการดำเนินการจัดการกับข้อมูล (Information Processing Theory) ทฤษฎีนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนแรกพูดถึง ความสามารถในการจำระยะสั้นของสมอง ซึ่งมีขีดจำกัด สามารถเก็บข้อมูลเป็นกลุ่มก้อน (Chunking) ได้ประมาณ 7 ข้อมูล หรือ 5-9 คือ 7 บวกลบ 2 ข้อมูลก้อนนี้เป็นข้อมูลที่มีความหมาย ซึ่งอาจเป็นตัวเลข หรือคำพูด หรือตำแหน่งของตัวหมากรุก หรือใบหน้าคน เป็นต้น

ส่วนที่ 2 พูดถึง TOTE มาจาก Test-Operate-Test-Exit ทฤษฎีนี้เสนอโดย มิลเลอร์ (Miller) และคณะ กล่าวว่า ต้องมีการประเมินว่า ได้มีการกระทำที่บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

ถ้าหาก บอกว่าไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ก็จะต้องมีการกระทำ หรือปฏิบัติการใหม่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา

11.6 ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือ ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ อีกทฤษฎีหนึ่ง ตามความเห็นของ อลัน ชอว์ (Alan Shaw) กล่าวว่า เคยคิดว่า ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับ การศึกษาเรียนรู้ แต่ความจริง มีมากกว่า การเรียนรู้ เพราะสามารถนำไปใช้ใน สภาวะการเรียนรู้ ในสังคม ได้ด้วย ชอว์ ทำการศึกษา เรื่องรูปแบบ และ ทฤษฎีการเรียนรู้ และพัฒนา เขาเชื่อว่า ในระบบการศึกษา มีความสำคัญต่อเนื่องไป ถึง ระบบโครงสร้างของสังคม เด็กที่ได้รับ การสอนด้วย วิธีให้อย่างเดียว หรือ แบบเดียว จะเสียโอกาส ในการพัฒนาในด้านอื่น เช่นเดียวกับสังคม ถ้าหากมีรูปแบบ แบบเดียว ก็จะเสียโอกาส ที่จะมีการสร้าง หรือพัฒนา ไปในด้านอื่น ๆ เช่นกัน

ซีมัวร์ พาร์เพิร์ท (Seymour Papert) และ ศาสตราจารย์ มิทเชล เรสนิค (Mitchel Resnick) มีความเห็นว่า ทฤษฎี คอนสตรัคชันนิสซึม คือ ทฤษฎีการศึกษาการเรียนรู้ ที่มีพื้นฐานอยู่บนกระบวนการการสร้าง 2 กระบวนการด้วยกัน

สิ่งแรก คือ ผู้เรียนเรียนรู้ด้วย การสร้างความรู้ใหม่ ขึ้นด้วยตัวเอง ไม่ใช่รับแต่ข้อมูล ที่หลั่งไหลเข้ามา ในสมองของผู้เรียน เท่านั้น โดยความรู้ จะเกิดขึ้นจาก การแปลความหมาย ของประสบการณ์ที่ได้รับ

สิ่งที่สอง คือ กระบวนการการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุด หากกระบวนการนั้น มีความหมายกับ ผู้เรียนคนนั้นมุ่งการสอน การป้อนความรู้ให้ คิดค้นแต่วิธีที่จะสอนอย่างไรจึงจะได้ผล ซึ่งไม่ใช่ วิธีที่เกิดประโยชน์กับเด็ก ครูต้องเข้าใจ ธรรมชาติ ของ กระบวนการเรียนรู้ ที่เด็กกำลัง เรียนรู้ อยู่ และช่วยเสริมสร้างกระบวนการ เรียนรู้ นั้นให้เป็นไปได้ดีขึ้นตามธรรมชาติของเด็กแต่ละคน ครูควรคิดค้นพัฒนาสิ่งอื่น ๆ ด้วย เช่น คิดค้นว่า จะให้โอกาสแก่ผู้เรียนอย่างไรจึงจะให้ผู้เรียนสามารถ สร้างความรู้ขึ้นเองได้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนภาษา

1. ความหมายของกลวิธีการเรียนภาษา

ไนแมนและคณะ (Naiman et al., 1978) ให้ความหมายของกลวิธีการเรียนภาษาว่าเป็น ความสามารถที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนที่จะนำมาใช้พัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ในการเรียนภาษาที่สองผู้เรียน ภาษาที่ดีจะเลือกใช้กลวิธีดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง

เวนเดน (Wenden, 1987, p. 6-7; 1991, p.18) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนภาษาคือ พฤติกรรม วิธีปฏิบัติ และเทคนิคต่าง ๆ รวมถึงกระบวนการในการแก้ปัญหาผู้เรียนนำมาใช้เพื่อ ส่งเสริมและควบคุมการเรียนรู้ภาษาที่สองของตนเอง

2. กลยุทธ์การเรียนภาษา ออกซ์ฟอร์ด (Oxford , 1990, p. 14-150) ได้เสนอการจัด ประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ กลวิธีทางตรง และกลวิธีทางอ้อม ดังนี้

2.1 กลวิธีการเรียนทางตรง (Direct strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ ภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนเรียนโดยกลวิธีนี้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางสมองที่แตกต่างกัน ได้แก่

2.1.1 กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies) กลวิธีนี้ผู้เรียนต้องใช้กลไกทางสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนเก็บข้อมูลความรู้ทางภาษาไว้ โดยเฉพาะเรื่องคำศัพท์ และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ นอกจากนี้กลวิธีดังกล่าวยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความรู้ต่างๆเกี่ยวกับภาษาทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ กลวิธีด้านความจำเป็นแบ่งกลวิธีย่อยได้สี่กลวิธี ดังนี้

(1) การสร้างเครือข่ายความรู้ทางสมอง (Creating mental linkage) ได้แก่ การจัดกลุ่มคำศัพท์ การนำความรู้ใหม่ไปสัมพันธ์กับความรู้เดิม และการนำคำศัพท์ใหม่ไปใช้ในบริบท

(2) การเสริมสร้างความจำโดยใช้ภาพและเสียง (Applying images and sounds) ได้แก่ จินตนาการ การใช้คำสำคัญ และการเพิ่มความจำโดยใช้เสียงช่วย

(3) การเสริมสร้างความจำโดยใช้ท่าทาง (Reviewing well) ได้แก่ การทบทวนโครงสร้างทางภาษา และการทบทวนคำศัพท์

(4) การเสริมสร้างความจำโดยใช้ท่าทาง (Employing action) ได้แก่ การใช้ท่าทางและความรู้สึกประกอบการอธิบาย การใช้เทคนิคด้านกลไก เช่น การเขียนคำศัพท์ต่างๆ บนบัตรคำและเคลื่อนย้ายบัตรคำ

2.1.2 กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง โดยผู้เรียนกำหนด และปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้มีส่วนร่วมในการใช้ภาษา กลวิธีนี้ผู้เรียนใช้มากกว่ากลวิธีอื่นๆ ได้แก่

(1) การฝึกฝน (Practice) ได้แก่ การพูดซ้ำๆ การฝึกเขียนหรือพูดอย่างมีรูปแบบ การจำและใช้กฎเกณฑ์ของภาษา การเชื่อมคำหรือวลีให้เป็นประโยค และการฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ

(2) การรับและส่งสาร (Receiving and sending messages) ได้แก่ การจับใจความอย่างรวดเร็ว เช่น การฟังหรืออ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หรือเพื่อหาข้อมูลเฉพาะจุดที่ต้องการ และการใช้แหล่งข้อมูลในการรับและส่งสาร

(3) การวิเคราะห์และการให้เหตุผล (Analyzing and reasoning) ได้แก่ การให้เหตุผลโดยใช้กฎเกณฑ์ การวิเคราะห์คำพูดหรือข้อความ การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของภาษาระหว่างภาษาเป้าหมายกับภาษาแม่ การแปล และการถ่ายโอนความรู้จากภาษาแม่ไปใช้ในภาษาเป้าหมาย

(4) การสร้างแบบหรือโครงสร้างของสารที่รับและส่งขึ้นมาใหม่ (Creating structure for input and output) ได้แก่ การจดโน้ตย่อ การสรุปความ และการสร้างความเด่นชัดให้กับใจความสำคัญ เช่น ชิดเส้นใต้ การทำเครื่องหมายดอกจันที่ข้อความ

2.1.3 กลวิธีชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อสื่อสารและเดาความหมาย เมื่อพบปัญหาในการเรียนหรือการใช้ภาษาเป้าหมายนั้น กลวิธีย่อย 2 กลวิธี ดังนี้

(1) การเดาอย่างมีหลักการ (Guessing intelligently) ได้แก่ การเดาโดยใช้ตัวชี้แนะทางภาษา และการเดาโดยใช้ตัวชี้แนะด้านอื่นๆ เช่น การเดาจากสถานการณ์ปริบท โครงสร้างของข้อความหรือความสัมพันธ์ระหว่างคำ

(2) การแก้ไขข้อจำกัดทางภาษา (Overcoming limitations writing) การแก้ไขข้อจำกัดทางภาษาในที่นี้คือ ข้อจำกัดในทักษะการพูดและเขียน เช่น การใช้คำในภาษาแม่แทนคำศัพท์ที่ติดขัด การใช้ท่าทางประกอบการพูด การเลี่ยงใช้คำบางคำที่ไม่สามารถนำมาใช้ในการสื่อสาร หรือการปรับสำเนียงให้ง่ายขึ้น เป็นต้น

2.2 กลวิธีในการเรียนทางอ้อม (Indirect strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการจัดการกับการเรียนและส่งเสริม รวมทั้งควบคุมกระบวนการเรียนของตน เนื่องจากในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นผู้เรียนต้องพบกับความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านคำศัพท์ กฎเกณฑ์ และโครงสร้างทางภาษา วิธีการสอนที่ผู้สอนนำมาใช้ วัฒนธรรมและสังคม การใช้กลวิธีนี้ช่วยให้ผู้เรียนนำมาใช้จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ กลวิธีดังกล่าวแบ่งได้ดังนี้

2.2.1 กลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียน เพื่อใช้กระบวนการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังหมายถึงกลวิธีผู้เรียนใช้ในการประเมินผล และตรวจสอบข้อผิดพลาดในการเรียนด้วย สามารถแบ่งได้เป็น

(1) การเอาใจใส่ต่อการเรียน (Centering your learning) เช่น การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย หรือการตั้งใจฟังจนกว่าจะพร้อมแล้วจึงพูด

(2) การจัดการและการวางแผนการเรียน (Arranging and planning your learning) เช่น การค้นหาวิธีการเรียนที่ได้ผล การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ การวางจุดประสงค์ของการทำงานแต่ละชิ้น หรือการวางแผนไว้ล่วงหน้าสำหรับงานที่ได้รับแต่ละชิ้น

(3) การประเมินผลการเรียน (Evaluating your learning) เช่น การควบคุมและตรวจสอบตนเองโดยค้นหาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในด้านความเข้าใจ การใช้ภาษา หรือการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของตน

2.2.2 กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียน รวมทั้งใช้กลวิธีในการส่งเสริมหรือพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบด้วยกลวิธีสำคัญ 3 กลวิธีดังนี้

(1) การลดความวิตกกังวล (Lowering your anxiety) เช่น การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การหายใจลึกๆ การเพ่งหรือทำสมาธิ การใช้ดนตรีเพื่อช่วยลดความตึงเครียดหรือความเครียด หรือการดูภาพยนตร์ตลก

(2) การให้กำลังใจตนเอง (Encouraging yourself) เช่น การพูดชมเชยตนเองเพื่อเสริมแรงในการเรียน หรือการกล้าลองใช้ภาษาอย่างฉลาดในการพูดหรือเขียน แม้จะพบข้อผิดพลาดบ้างก็ตาม

(3) การตรวจสอบระดับจิตใจและอารมณ์ของตนเอง (Taking your emotional temperature) เช่น การใช้แบบสำรวจเพื่อตรวจสอบความรู้สึก ทัศนคติ และแรงจูงใจของตนเองที่มีต่อการเรียนภาษา การเขียนบันทึกประจำวันเกี่ยวกับความรู้สึก อารมณ์ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ภาษาของตน หรือการสนทนากับบุคคลอื่นถึงความรู้สึกของตนเองในการเรียนภาษา เป็นต้น

2.2.3 กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) หมายถึง กลวิธีที่จำเป็นต้องใช้เมื่อผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพราะภาษาเป็นพฤติกรรมทางสังคมซึ่งการสื่อสารทางภาษาจะเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับบุคคลอื่นๆ ด้วย กลวิธีทางสังคมนี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้นในการพัฒนาความเข้าใจ ความคิด และความรู้สึกของผู้อื่น กลวิธีนี้มีดังนี้

(1) การถามคำถาม (Asking questions) เช่น การถาม หรือการขอคำอธิบาย เพื่อขอความกระจ่าง การขอให้ผู้พูดย้ำคำพูด หรือพูดซ้ำอีกครั้ง หรือการถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

(2) การทำงานร่วมกับผู้อื่น (Cooperating with others) ได้แก่ การทำงานกับผู้อื่นที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมาย

(3) การคำนึงถึงผู้อื่น และแสดงความเข้าใจผู้อื่น (Empathizing with others) ได้แก่ การพัฒนาความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของผู้อื่น และการคำนึงถึงความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น

3. กลวิธีการเรียนของผู้เรียนภาษาที่ดี

ผู้เรียนภาษาที่ดี หรือประสบความสำเร็จต้องมีกลวิธีการเรียนภาษาที่แตกต่างจากผู้เรียนคนอื่นๆ ดังที่รูบิน (Rubin, 1975, p. 41) กล่าวว่า ผู้เรียนคนหนึ่งมีความสามารถในการเรียนภาษา มากกว่าผู้เรียนอีกคนหนึ่ง เนื่องจากผู้เรียนคนดังกล่าวสามารถเลือกใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่ทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนมาใช้ ดังนั้นรูบินจึงได้ศึกษาว่า ผู้เรียนภาษาที่ดีซึ่งประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามีกลวิธีการเรียนภาษาอย่างไร จากการศึกษาพบว่า กลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ดีมีทั้งหมดเจ็ดข้อ ดังนี้

1. ผู้เรียนภาษาที่ดีจะเป็นผู้เดาที่รู้วิธีการเดาความหมายได้อย่างถูกต้องโดยใช้ตัวชี้แนะที่มีอยู่ในข้อความ ตัวชี้แนะจากคำศัพท์ที่เรียนแล้ว สรุปล้างอิงจากจุดประสงค์ และความคิดเห็นที่มีอยู่ในข้อความ หรือจำกัดขอบเขตของความหมายที่ได้รับให้แคบลงโดยใช้ความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่เพื่อเดาความหมายจากข้อความนั้นๆ

2. ผู้เรียนภาษาที่ดีจะมีแรงจูงใจที่จะสื่อสารกับผู้อื่น หรือเรียนรู้จากการสื่อถึงผู้อื่นเพื่อทำให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จโดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การพูดอ้อม การสร้างคำใหม่ การใช้ภาษาทำทาง

3. ผู้เรียนภาษาที่ดีจะมีความกล้าในการใช้ภาษา แม้ว่าอาจจะผิดพลาดเพื่อทำให้ตนเกิดการเรียนรู้ภาษาดี

4. ผู้เรียนภาษาที่ดีจะสนใจในเรื่องรูปแบบภาษาโดยเขาจะจัดประเภท วิเคราะห์สังเคราะห์ ข้อมูลภาษาที่ได้รับ

5. ผู้เรียนภาษาที่ดีจะฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การฝึกออกเสียงคำศัพท์ การนำคำศัพท์มาแต่งประโยค การหาโอกาสที่จะใช้ภาษากับเจ้าของภาษา หรือการชมภาพยนตร์ที่พูดภาษาที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่ เป็นต้น

6. ผู้เรียนภาษาที่ดีจะตรวจสอบการใช้ภาษาของตนเอง และผู้อื่นว่าถูกต้อง และตรงกับมาตรฐานของภาษานั้นหรือไม่ นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้และปรับปรุงการใช้ภาษาจากข้อผิดพลาดของตนเองได้

7. ผู้เรียนภาษาที่ดีจะสนใจกับเรื่องความหมายของสาร เนื่องจากการเรียนภาษาไม่เพียงแต่เรียนรู้เรื่องไวยากรณ์เท่านั้น แต่ต้องเรียนรู้เรื่องบริบทในการสนทนา ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนา และอารมณ์ของคู่สนทนา

4. กลยุทธ์การเรียนรู้มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้

กลยุทธ์การเรียนรู้มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้เป็นผลมาจากการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (O'Malley, Chamot, Stewner-Manzanares, Kupper & Russo, 1985; Ehrman & Oxford, 1989; Oxford & Nyikos, 1989; Mingyuan, 2001) เมื่อผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้แตกต่างกันมีความสามารถแตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น แรงจูงใจ ทักษะคิด บุคลิกลักษณะทางจิตวิทยา ตัวแปรทางอารมณ์ รูปแบบการเรียนรู้ และผู้สอน เมื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบดังกล่าวกันแล้ว กลยุทธ์การเรียนรู้มีความสำคัญมากที่สุดในการเรียนการสอนภาษา (Bremner, 1999; Ehrman & Oxford, 1988; Grainger, 1997; Green & Oxford, 1995; Oxford & Nyikos, 1989; Yang, 2005) แม้ผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจะเรียนในสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมเดียวกัน ใช้เอกสารการสอนเหมือนกัน และมีผู้สอนคนเดียวกัน แต่ผู้เรียนจะมีความแตกต่างกันในการเรียนรู้ทั้งนี้เพราะใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างกัน

สรุปกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาหมายถึงวิธีการต่างๆที่ผู้เรียนเลือกที่จะนำมาใช้ในขณะเรียนภาษาหรือใช้ภาษาใหม่เพื่อให้มีความเข้าใจในภาษาสามารถสื่อสารได้ดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Oxford, Lavine & Crookall, 1989) ซึ่งการสอนกลยุทธ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อาวุธ วาจาสัตย์ (2533) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตกลุ่มเก่งมาก กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชาย และนิสิตหญิง ชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (FE I) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 710 คน แบ่งเป็นนิสิตกลุ่มเก่งมาก (ได้รับเกรด 4 ในการเรียนวิชา FE I) จำนวน 107 คน นิสิตกลุ่มเก่ง (ได้รับเกรด B) จำนวน 269 คน นิสิตกลุ่มปานกลาง (ได้รับเกรด C) จำนวน 309 คน และนิสิตกลุ่มอ่อน (ได้รับเกรด D) จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่นิสิตนำมาปฏิบัติมากที่สุด คือ พฤติกรรมเดาความหมายอย่างมีหลักการ พฤติกรรมเรียนที่นิสิตนำมาปฏิบัติปานกลาง คือ พฤติกรรมเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนโดยตรง พฤติกรรมฝึกฝนภาษา พฤติกรรมหาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นของตนเอง พฤติกรรมใช้ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียนภาษาเป็นครู และพฤติกรรมการจำ พฤติกรรมเรียนที่นิสิตนำมาปฏิบัติน้อย คือ พฤติกรรมพยายามใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น 2) การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มเก่งมาก กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน คือ 2.1) กลุ่มเก่งมากและกลุ่มเก่งใช้พฤติกรรมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้พฤติกรรมการเดาความหมายอย่างมีหลักการ และพฤติ

การพยายามใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น 2.2) กลุ่มเก่งมากและกลุ่มปานกลาง ใช้กลวิธีการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้กลวิธีการเดา ความหมายอย่างมีหลักการ และในกลวิธีการจา 2.3) กลุ่มเก่งมากและกลุ่มอ่อน ใช้กลวิธีการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้กลวิธีการเดาความหมายอย่างมีหลักการ และกลวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนโดยตรง 2.4) กลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางใช้กลวิธีการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้กลวิธีการจา กลวิธีการเดาความหมายอย่างมีหลักการ กลวิธีการใช้ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียนภาษาเป็นครู 2.5) กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ใช้กลวิธีการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้กลวิธีการเดา ความหมายอย่างมีหลักการ และกลวิธีการจา 2.6) กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการใช้กลวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน โดยตรง และกลวิธีการเดาความหมายอย่างมีหลักการ

อภาภรณ์ จินดาประเสริฐ (2540) ศึกษาเรื่องการพัฒนาการศึกษากลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ ภาษาต่างประเทศในการวิจัยคือภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคนิค การแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 67 คนซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคต้นของปีการศึกษา 2539 โดยใช้ในการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย รูปแบบการทดลองที่ใช้คือรูปแบบที่มีการทดสอบก่อนเรียนและหลัง เรียน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของการใช้กลวิธีการเรียนผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน และ ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม และแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งสามประเด็น หลังจากทำให้กลุ่มทดลองซึ่งเรียนเนื้อหาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรเหมือนกับกลุ่มควบคุม แต่เพิ่มการฝึกวิธีการเรียนควบคู่ไปด้วยกลุ่มทดลองมีความเห็นว่าการฝึกกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ดี และมีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนากระบวนการ เรียน รวมทั้งการพัฒนาความสามารถทางภาษาทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนากระบวนการเรียน รวมทั้งการพัฒนาความสามารถทางภาษาทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษถึงร้อยละ 97 ของผู้เรียนที่ตั้งใจจะนำกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับไปฝึกใช้ด้วยตนเองต่อไป

พัชรพรรณ ม.รัตนพล (2541) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเลือก นักเรียนจำนวน 128 คน โดยสุ่มเป็นกลุ่ม และแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม ชอบการเรียนรู้ตามขั้นตอนมากที่สุด (ร้อยละ 70) เมื่อ แยกพิจารณาตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักเรียนกลุ่มสูงและ กลุ่มต่ำ มีลักษณะเปิดตัว (ร้อยละ 52 และ 50) ในขณะที่กลุ่มปานกลางมีลักษณะเปิดตัว (ร้อยละ 44) และนักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มปานกลางเป็นผู้ถนัดใช้ตา (ร้อยละ 48 และ 44) และชอบคาดเดา กฎเกณฑ์และความหมายของภาษาใหม่ (ร้อยละ 39 และ 54) ในขณะที่นักเรียนกลุ่มต่ำถนัดใช้หู (ร้อยละ 50) นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม นำกลวิธีอภิปัญญามาใช้บ่อยถึงบ่อยมาก สำหรับ กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีการเสริมและการทดแทน พบว่า นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มปาน กลางได้นำมาใช้บ่อยถึงบ่อยมาก ในขณะที่นักเรียนกลุ่มต่ำนำมาใช้น้อยถึงแทบไม่ได้ใช้เลย

อินทิรา นาเมืองรักษ์ (2541) ศึกษาเรื่อง กลวิธีการเรียนรู้และกลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้และ กลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดงเรียนเบญจมาชาลัย 2) ศึกษาว่านักเรียนแต่ละกลุ่มใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ และกลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษประเภทใด และมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมาชาลัย จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 20 คน กลุ่มเรียนดี กลุ่มเรียนปานกลาง และกลุ่มเรียนอ่อน แล้วให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถาม กลวิธีในการเรียนสนทนาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากงาน วิจัยของ โอโมลลีย์ และชาโมต์ (OMalley & Chamot. 1990) เสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้อัตราร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบค่า F (F-test) ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มเรียนดีใช้พฤติกรรมการเรียนภาษามากที่สุด จำนวน 44 กลวิธี คิดเป็นร้อยละ 38.60 รองลงมาคือกลุ่มเรียนปานกลางใช้จำนวน 39 กลวิธี คิดเป็นร้อยละ 34.21 ส่วนกลุ่มเรียนอ่อน ใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาน้อยที่สุด จำนวน 31 กลวิธี คิดเป็นร้อยละ 27.19 กลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากเป็นอันดับแรก คือ กลวิธีการถ่ายโยง (ร้อยละ 24.75) รองลงมาคือ กลวิธีลดความซ้ำซ้อน (ร้อยละ 17.37) กลวิธีที่ใช้บ่อยที่สุด คือ กลวิธีการเล่นแบบ (ร้อยละ 0.60) ซึ่งปรากฏว่ากลุ่มเรียนอ่อน เท่านั้นที่ใช้กลวิธีนี้ ผลการศึกษาโดยสรุปแสดงว่าการเลือกใช้กลวิธีในการเรียนสนทนาภาษาอังกฤษในแต่ละกลุ่มการเรียนสอดคล้องกับการเลือกใช้กลวิธีสื่อสาร คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูง จะเลือกใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ และกลวิธีสื่อสารประเภทต่างๆ มากกว่า กลุ่ม ที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่ำกว่า

รสริน พิมลบรรยงก์ (2542) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครราชสีมาที่เป็นนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาที่เป็นบุคลากรประจำการเพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาจำแนกตามเพศประเภทผู้เรียนและสาขาวิชาโดยใช้เครื่องมือที่พัฒนามาวัดการเรียนรู้ของกราชาและไรซ์แมน (Grasha and Reichman) การวิจัยพบว่า นักศึกษาภาคปกติชอบรูปแบบการเรียนรู้แบบให้ความร่วมมือสูงสุด ชอบรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รองลงมาและชอบรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด รองลงมาและชอบรูปแบบมีส่วนร่วมน้อยที่สุดเปรียบเทียบระหว่างประเภทของผู้เรียนพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาวิณี อุ่นวัฒนา (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษา กับความสามารถในการพูด และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วัตถุประสงค์การศึกษา คือ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการพูด และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษา กับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการบัญชี ปีการศึกษา 2543 จำนวน 186 คน

เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจาก Strategy Inventory for Language Learning (SILL) : Version 7.0 (ESL/EFL) ของ ออกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1990 : 293-300) และแบบสอบวัดความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ใน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 4) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูด และการเขียนมีความสัมพันธ์กัน แต่ความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับทักษะการพูดและทักษะเขียน

สุวิมล บุญมา (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุบลวิทยาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง จำนวน 42 คน นักเรียนกลุ่มปานกลาง จำนวน 46 คน และนักเรียนกลุ่มอ่อน จำนวน 12 คน ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ กลวิธีการถามคนอื่น กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนปฏิบัติน้อยที่สุด คือ กลวิธีการสร้างคำใหม่ขึ้นเอง เมื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน พบว่า นักเรียนกลุ่มเก่งและปานกลาง และนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีความแตกต่างกัน

นฤมล โคตรสมบัติ (2546) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ตัวอย่างประชากรคือ นิสิตบัณฑิตระดับปริญญาโทและปริญญาเอก สาขาจุลชีววิทยาและชีววิทยา จำนวน 39 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง 9 คน และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ Quick Placement Test Version 2 ซึ่งพัฒนาโดยมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด ในค.ศ. 2001 และแบบสอบถาม Strategy Inventory for Language Learning (SILL) ของ Rebecca Oxford ใน ค.ศ.1990 รวมทั้งการสัมภาษณ์ โดยค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม อยู่ที่ 0.92 ผลการศึกษาพบว่า นิสิตใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทุกกลุ่มกลวิธี โดยใช้กลุ่มกลวิธีทดแทนอยู่ในระดับสูง และใช้กลุ่มกลวิธีเมต้าคอกนิทีฟ กลวิธีปัญหา กลวิธีสังคมและความรู้สึก และกลวิธีการจำ อยู่ในระดับปานกลาง สรุปได้ว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำใช้กลวิธีการเรียนไม่แตกต่างกันในทุกกลุ่มกลวิธีอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.5

ยิ่งรัก ชุนชาติประเสริฐ (2546) ศึกษาเรื่องกลวิธีการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษาไทย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้ที่กำลังศึกษาวิชาเอกภาษาจีนกลางชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรีจาก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รวม 20 คน และผู้ที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาสาขาวิชาเอกภาษาจีนกลาง ระดับปริญญาโท จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษาจีนกลางซึ่งประกอบด้วยห้ากลวิธีหลัก ดังนี้ กลวิธีด้านการจำ กลวิธีด้านความรู้ความคิด กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่อง กลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ และกลวิธีด้านอารมณ์และสังคม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบค่า t-test ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มใช้กลวิธีการเรียนภาษาจีนกลางทั้งห้า กลวิธีหลักเหมือนกันสามลำดับแรกได้แก่ กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่อง กลวิธีด้านอารมณ์และสังคม และกลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ และใช้ในปริมาณมาก

เฉิน (Chen, 1995) ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษาชาวอเมริกัน ระดับมหาวิทยาลัย ที่เริ่มเรียนภาษาจีนกลาง ณ Eastern Asian Second Language Institute, Indiana University จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยการสัมภาษณ์ การสังเกต และการใช้แบบสอบถามกลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ดลวิธีการเรียนภาษาจีนกลางทั้งหกกลวิธีได้แก่กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies) กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies) กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation) กลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive strategies) กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) และกลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) ในระดับปานกลาง

ส่วนกลวิธีการเรียนภาษาจีนกลางที่นักศึกษาใช้มากที่สุด ได้แก่ กลวิธีด้านสังคม รองลงมาคือ กลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ ส่วนกลวิธีสุดท้ายคือกลวิธีการชดเชยข้อบกพร่อง เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุดกับนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจีนกลางน้อยที่สุดพบว่านักศึกษากลุ่มแรกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างๆ ในอัตราความถี่ที่มากกว่ากลุ่มที่สอง ส่วนเรื่องปัจจัยเพศผู้วิจัยพบว่าไม่มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันมากนัก

ชเมส์ (Shmais, 2003 : Online) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งชาติ อัน นาซา ในปาเลสไตน์ ใช้ Strategy Inventory for Language Learning (SILL) ศึกษา นักศึกษาที่พูดภาษาอาราบิกเป็นภาษาที่แม่ การศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาอัตราการใช้กลวิธีการเรียนภาษาต่อเพศ และระดับความสามารถทางภาษาของนักศึกษาซึ่งแบ่งตามระดับชั้นปีของนักศึกษา และเพื่อศึกษาการประเมินระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเอง จากการศึกษาพบว่าอัตราการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับสูงถึงปานกลาง กลวิธีการเรียนเมตาคอกนิทีฟเป็นกลวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ 79.6% จากกลวิธีการเรียนภาษาอื่นๆ กลวิธีทดแทนเป็นกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือ 63% จากการศึกษาแรงงาน เพศ และ ระดับชั้นเรียนของนักศึกษาไม่มีนัยสำคัญต่อการใช้กลวิธีการเรียนภาษา ผู้วิจัยงานศึกษานี้เสนอว่าควรมีการสอนการใช้กลวิธีการเรียนแบบ กลวิธีการจำ กลวิธีปัญญากลวิธีการทดแทน ในห้องเรียนภาษาด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยผู้วิจัยได้มีวิธีดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวนทั้งหมด 113 คน แบ่งเป็น ชั้นปีที่ 1 จำนวน 37 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 33 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 22 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 21 คน ในปีการศึกษา 2560

เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม 1 ชุด ในการสำรวจลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และชั้นปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ไม่เคยปฏิบัติ ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติมาก และปฏิบัติมากที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถาม ดังนี้

- 1) ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส
  - ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสตา
  - ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสหู
  - ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสมือ
- 2) ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น
  - ลักษณะการเปิดตัวและชอบสังคม
  - ลักษณะการเก็บตัวหรือชอบทำงานตามลำพัง

3) ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ

- การคาดเดากฎและความหมายของภาษาใหม่
- การสรุปหาคำตอบด้วยการศึกษากฎของภาษาใหม่ก่อน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ปฏิบัติน้อยที่สุด ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติมาก และปฏิบัติมากที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถาม ดังนี้ คือ

- 1) กลวิธีที่ใช้ความจำ
- 2) กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ
- 3) กลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ
- 4) กลวิธีทางอารมณ์และความรู้สึก
- 5) กลวิธีทางสังคม

2. การสร้างเครื่องมือ

2.1 ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม

2.2 สร้างแบบสอบถามโดยผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามตัวอย่างและนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับงานวิจัย โดยดัดแปลง เรียบเรียงมาจากแบบสอบถามของ อีราภรณ์ พลายเล็ก (2555) ซึ่งได้กำหนดแบบสอบถามทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

2.3 นำแบบสอบถามไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์ ปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาคำนวณค่าความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC)

2.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไข ไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 1 – 4

2.6 นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (Statistical Package for the Social Science for Windows :SPSS)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจ ซึ่งใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวนทั้งหมด 113 คน แบ่งเป็น ชั้นปีที่ 1 จำนวน 37 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 33 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 22 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 21 คน โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกให้นักศึกษาในช่วงเวลาเรียน เก็บสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 94 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ทางผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยในการวิเคราะห์จะใช้ค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์การประเมินดังนี้

ตารางที่ 3.1 เกณฑ์แปลผลตามช่วงคะแนน

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน	ความหมาย
1.00 – 1.49	ไม่เคยปฏิบัติ
1.50 – 2.49	ปฏิบัติน้อย
2.50 – 3.49	ปฏิบัติปานกลาง
3.50 – 4.49	ปฏิบัติมาก
4.50 – 5.00	ปฏิบัติมากที่สุด

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติพื้นฐาน

2.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

($\bar{X}$) คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

2.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คำนวณจากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
-------	------	-----	-------------------------

$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 สถิติวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับแบบทดสอบ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์คะแนนความเที่ยงตรง

ระดับคะแนน	หมายถึง
+1	แน่ใจว่า แบบสอบถามวัดตรงตามวัตถุประสงค์หรือตรงตามเนื้อหา
0	ไม่แน่ใจว่า แบบสอบถามวัดตรงตามวัตถุประสงค์หรือตรงตามเนื้อหา
-1	แน่ใจว่า แบบทดสอบไม่ได้วัดตรงตามวัตถุประสงค์หรือตรงตามเนื้อหา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา เรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ใช้แบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และได้รับข้อมูลแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 94 ฉบับ จากการวิเคราะห์แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการประเมินข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผลการประเมินลักษณะการเรียนรู้ภาษา
3. ผลการประเมินกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน

ผลการประเมินข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ปีที่ 1	24	25.5
ปีที่ 2	21	22.3
ปีที่ 3	25	26.6
ปีที่ 4	24	25.5
รวม	94	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาจีน ระดับชั้นปีที่ 1 - 4 คือ ปีที่ 1 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รวมเป็นทั้งหมดเป็น 94 คน

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	3	3.2
หญิง	91	96.8
รวม	94	100

จากตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามเพศพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 96.8 และเพศชายจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2

ผลการประเมินลักษณะการเรียนรู้ภาษา

1. ผลการวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ที่มีต่อการใช้ประสาทสัมผัส

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานลักษณะการเรียนรู้ที่มีต่อการใช้ประสาทสัมผัส

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความ
1. นักเรียนอ่านคำศัพท์ผ่านสายตาบ่อย ๆ เพื่อที่จะจำคำศัพท์	3.23	0.87	ปานกลาง
2. นักเรียนเรียนรู้ได้ดี เมื่อได้อ่านสิ่งที่อาจารย์เขียนบนกระดาน	3.47	0.82	ปานกลาง
3. นักเรียนเรียนรู้ประโยคภาษาจีนรูปแบบต่าง ๆ จากการฟังอภิปราย	3.45	0.78	ปานกลาง
4. นักเรียนฟังเพลงภาษาจีนบ่อย ๆ เพื่อฝึกทักษะสำเนียงและการออกเสียง	3.65	0.97	มาก
5. นักเรียนใช้วิธีเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับรูปภาพของคำนั้นๆเพื่อช่วยจำ	3.26	0.92	ปานกลาง
6. นักเรียนใช้เสียงคล้องจองที่เกี่ยวข้องด้วยเสียงของสระหรือเสียงพยัญชนะ เพื่อจำคำศัพท์ใหม่	3.32	0.87	ปานกลาง
7. นักเรียนเขียนบันทึก ข้อความ จดหมาย หรือ รายงานเป็นภาษาจีน	2.97	1.06	ปานกลาง
8. นักเรียนประดิษฐ์สื่อการเรียนรู้หรือคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการเรียนภาษาจีนเพราะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น	3.07	0.88	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.30	0.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ลักษณะการเรียนรู้ที่มีต่อการใช้ประสาทสัมผัส มีภาพรวม ระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด คือ นักเรียนฟังเพลงภาษาจีนบ่อย ๆ เพื่อฝึกทักษะสำเนียงและการออกเสียง ($\bar{X}$ = 3.65) และค่าเฉลี่ยปานกลาง 7 ข้อ คือ นักเรียนเรียนรู้ได้ดี นักเรียนฟังเพลงภาษาจีนบ่อยๆ เพื่อฝึกทักษะสำเนียงและการออกเสียง ($\bar{X}$ = 3.65) เมื่อได้อ่านสิ่งที่อาจารย์เขียนบนกระดาน ($\bar{X}$ = 3.47) นักเรียนเรียนรู้ประโยคภาษาจีนรูปแบบต่างๆจากการฟังอภิปราย ($\bar{X}$ = 3.45) นักเรียนใช้เสียงคล้องจองที่เกี่ยวข้องด้วยเสียงของสระหรือเสียงพยัญชนะ เพื่อจำคำศัพท์ใหม่ ($\bar{X}$ = 3.32) นักเรียนใช้วิธีเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับรูปภาพของคำนั้นๆเพื่อช่วยจำ ($\bar{X}$ = 3.26) นักเรียนอ่านคำศัพท์ผ่านสายตาบ่อยๆ เพื่อที่จะจำคำศัพท์ ($\bar{X}$ = 3.23) นักเรียนประดิษฐ์สื่อการเรียนรู้หรือคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการเรียนภาษาจีนเพราะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ($\bar{X}$ = 3.07) นักเรียนเขียนบันทึก ข้อความ จดหมาย หรือ รายงานเป็นภาษาจีน ($\bar{X}$ = 2.97)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะการเรียนรู้สัมพันธ์ภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความ
1. นักเรียนใช้ภาษาจีนในการเริ่มต้นสนทนากับผู้อื่น	3.29	0.93	ปานกลาง
2. นักเรียนมองหาผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้	3.61	0.94	มาก

3. นักศึกษาเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชมรมภาษาเพื่อให้เกิดความรู้ทางด้านภาษาที่หลากหลาย	3.43	0.96	ปานกลาง
4. นักศึกษาชอบอ่านหนังสือภาษาจีนคนเดียวเพราะทำให้มีสมาธิมากกว่า	3.52	1.00	มาก
5. นักศึกษาจำคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีเมื่อศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	3.46	0.95	ปานกลาง
6. นักศึกษาจะชอบใช้ Social media ในการแชตคุยกับชาวต่างชาติมากกว่าการพูดคุยกันซึ่งหน้า	3.27	1.13	ปานกลาง
7. นักศึกษาฝึกพูดภาษาจีนกับตนเองเพราะทำให้จำและเรียนรู้ภาษาได้เร็ว	3.47	0.85	ปานกลาง
8. หากนักศึกษาไม่เข้าใจเกี่ยวกับประโยคหรือคำศัพท์ภาษาจีน นักศึกษาจะศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเองมากกว่าถามอาจารย์	3.37	0.98	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.42	0.96	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ภาพรวมของลักษณะการเรียนรู้สัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น อยู่ในภาพรวมปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด คือ นักศึกษามองหาผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้ ($\bar{X}$ = 3.61) นักศึกษาชอบอ่านหนังสือภาษาจีนคนเดียวเพราะทำให้มีสมาธิมากกว่า ($\bar{X}$ = 3.52) ค่าเฉลี่ยปานกลาง คือ นักศึกษาฝึกพูดภาษาจีนกับตนเองเพราะทำให้จำและเรียนรู้ภาษาได้เร็ว ($\bar{X}$ = 3.47) นักศึกษาจำคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีเมื่อศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ($\bar{X}$ = 3.47) นักศึกษาเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชมรมภาษาเพื่อให้เกิดความรู้ทางด้านภาษาที่หลากหลาย ($\bar{X}$ = 3.43) หากนักศึกษาไม่เข้าใจเกี่ยวกับประโยคหรือคำศัพท์ภาษาจีน นักศึกษาจะศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเองมากกว่าถามอาจารย์ ($\bar{X}$ = 3.37) นักศึกษาใช้ภาษาจีนในการเริ่มต้นสนทนากับผู้อื่น ($\bar{X}$ = 3.37) นักศึกษาใช้ภาษาจีนในการเริ่มต้นสนทนากับผู้อื่น ($\bar{X}$ = 3.29) นักศึกษาจะชอบใช้ Social media ในการแชตคุยกับชาวต่างชาติมากกว่าการพูดคุยกันซึ่งหน้า ($\bar{X}$ = 3.27)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานลักษณะการเรียนรู้การจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความ
1. ระหว่างสนทนาหากนักศึกษานึกคำศัพท์นั้นๆ ไม่ออกนักศึกษาจะแสดงท่าทางเพื่ออธิบายประกอบ	3.57	0.92	มาก
2. นักศึกษาใช้วิธีการเดา เพื่อให้เข้าใจในคำศัพท์หรือประโยคภาษาจีนที่ไม่คุ้นเคย	3.70	0.86	มาก
3. นักศึกษาพยายามเดาเป็นภาษาจีนว่าผู้สนทนาต่างชาติจะพูดอะไรต่อ	3.38	0.89	ปานกลาง
4. นักศึกษาไม่สามารถนึกถึงคำในภาษาจีนได้ จะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายใกล้เคียงแทน	3.31	0.93	ปานกลาง
5. นักศึกษาอ่านภาษาจีน โดยไม่ต้องค้นหาคำใหม่ทุกคำ	3.00	0.98	ปานกลาง

6. นักศึกษาจะมีหลักการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองเสมอ	3.41	0.93	ปานกลาง
7. นักศึกษาจะไม่เรียนภาษาจีนแบบลัด แต่นักศึกษาจะเรียนแบบเป็นขั้นตอน	3.76	0.87	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.43	0.92	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ภาพรวมลักษณะการเรียนรู้การจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ อยู่ในภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด คือ นักศึกษาจะไม่เรียนภาษาจีนแบบลัด แต่นักศึกษาจะเรียนแบบเป็นขั้นตอน ($\bar{X}$ = 3.76) นักศึกษาใช้วิธีการเดาเพื่อให้เข้าใจในคำศัพท์หรือประโยคภาษาจีนที่ไม่คุ้นเคย ($\bar{X}$ = 3.70) ระหว่างสนทนาหากนักศึกษานึกคำศัพท์นั้นๆ ไม่ออกนักศึกษาก็แสดงท่าทางเพื่ออธิบายประกอบ ($\bar{X}$ = 3.57) ค่าเฉลี่ยปานกลาง คือ นักศึกษาจะมีหลักการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองเสมอ ($\bar{X}$ = 3.41) นักศึกษาพยายามเดาเป็นภาษาจีนว่าผู้สนทนาต่างชาติจะพูดอะไรต่อ ($\bar{X}$ = 3.38) นักศึกษาไม่สามารถนึกถึงคำในภาษาจีนได้ จะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายใกล้เคียงแทน ($\bar{X}$ = 3.31) นักศึกษาอ่านภาษาจีน โดยไม่ต้องค้นหาคำใหม่ทุกคำ ($\bar{X}$ = 3.00)

ผลการประเมินกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีที่ใช้ความจำ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความ
1. นักศึกษาคิดเชื่อมโยงความรู้เก่าที่เคยเรียนกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่	3.59	0.87	มาก
2. นักศึกษาฝึกใช้คำศัพท์ใหม่มาใช้ในการแต่งประโยคเพื่อช่วยให้จำคำศัพท์นั้นได้	3.41	0.80	ปานกลาง
3. นักศึกษาทบทวนภาษาจีนบ่อยครั้ง	3.23	0.88	ปานกลาง
4. นักศึกษาเชื่อมโยงกับคำศัพท์ใหม่ในรูปแบบของรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับคำนั้น	3.22	0.80	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.36	0.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ภาพรวมของวิธีที่ใช้ความจำ อยู่ในภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด คือ นักศึกษาคิดเชื่อมโยงความรู้เก่าที่เคยเรียนกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ ($\bar{X}$ = 3.59) และค่าเฉลี่ยปานกลาง คือ นักศึกษาฝึกใช้คำศัพท์ใหม่มาใช้ในการแต่งประโยคเพื่อช่วยให้จำคำศัพท์นั้นได้ ($\bar{X}$ = 3.41) นักศึกษาทบทวนภาษาจีนบ่อยครั้ง ($\bar{X}$ = 3.23) นักศึกษาเชื่อมโยงกับคำศัพท์ใหม่ในรูปแบบของรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับคำนั้น ($\bar{X}$ = 3.22)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความ
--------	-----------	------	---------

1. นักศึกษาฝึกพูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาจีนใหม่หลายๆครั้ง	3.36	0.91	ปานกลาง
2. นักศึกษาพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา	3.67	0.89	มาก
3. นักศึกษาฝึกออกเสียงภาษาจีน	3.70	0.82	มาก
4. นักศึกษาใช้คำศัพท์ภาษาจีนที่รู้ ในหลายๆรูปแบบ	3.45	0.81	ปานกลาง
5. นักศึกษาอ่านบทความภาษาจีนเพื่อพัฒนาทักษะเรียนรู้ทางภาษา	3.31	0.86	ปานกลาง
6. นักศึกษาฝึกสรุปสาระสำคัญจากการฟังและอ่านภาษาจีน	3.22	0.95	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.45	0.87	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ภาพรวมของกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ อยู่ในภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด คือ นักศึกษาฝึกออกเสียงภาษาจีน ($\bar{X}$ = 3.70) นักศึกษาพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา ($\bar{X}$ = 3.67) และค่าเฉลี่ยปานกลาง คือ นักศึกษาใช้คำศัพท์ภาษาจีนที่รู้ ในหลายๆรูปแบบ ($\bar{X}$ = 3.45) นักศึกษาฝึกพูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาจีนใหม่หลายๆครั้ง ($\bar{X}$ = 3.36) นักศึกษาอ่านบทความภาษาจีนเพื่อพัฒนาทักษะเรียนรู้ทางภาษาคำนั้น ($\bar{X}$ = 3.31) นักศึกษาฝึกสรุปสาระสำคัญจากการฟังและอ่านภาษาจีน ($\bar{X}$ = 3.22)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความ
1. นักศึกษาพยายามหาโอกาสที่จะใช้ภาษาจีนอยู่เสมอ	3.73	0.90	มาก
2. นักศึกษาพยายามหาวิธีที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น	3.90	0.89	มาก
3. นักศึกษาจัดทำตารางเวลาในการศึกษาและทบทวนภาษาจีน	3.38	1.05	ปานกลาง
4. นักศึกษามีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาจีน	3.77	0.87	มาก
ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้เรียน	3.96	0.92	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ภาพรวมของกลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ อยู่ในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด คือ นักศึกษาพยายามหาวิธีที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ($\bar{X}$ = 3.90) นักศึกษามีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาจีน ($\bar{X}$ = 3.77) นักศึกษาพยายามหาโอกาสที่จะใช้ภาษาจีนอยู่เสมอ ($\bar{X}$ = 3.73) และค่าเฉลี่ยปานกลาง คือ นักศึกษาจัดทำตารางเวลาในการศึกษาและทบทวนภาษาจีน ($\bar{X}$ = 3.38)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีทางอารมณ์และความรู้สึก

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความ
1. นักศึกษาไม่กลัวที่จะพูดภาษากับเจ้าของภาษา	3.30	0.97	ปานกลาง
2. นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาจีนถึงแม้ว่าอาจจะพูดผิด	3.41	0.89	ปานกลาง

ก็ตาม			
3. นักศึกษารู้สึกเครียดหรือประหม่าในขณะที่กำลังเรียนหรือใช้ภาษาจีน	3.04	1.00	ปานกลาง
4. นักศึกษาคุยกับผู้อื่นถึงความรู้สึกในการเรียนภาษาจีน	3.28	0.78	ปานกลาง
5. นักศึกษาเขียนบรรยายความรู้สึกเป็นภาษาจีน	2.67	0.90	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.14	0.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ภาพรวมของกลวิธีทางอารมณ์และความรู้สึก อยู่ในภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยที่ปานกลาง คือ นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาจีนถึงแม้ว่าจะอาจจะพูดผิดก็ตาม ($\bar{X}$ = 3.41) นักศึกษาไม่กลัวที่จะพูดภาษากับเจ้าของภาษา ($\bar{X}$ = 3.30) นักศึกษาคุยกับผู้อื่นถึงความรู้สึกในการเรียนภาษาจีน ($\bar{X}$ = 3.28) นักศึกษารู้สึกเครียดหรือประหม่าในขณะที่กำลังเรียนหรือใช้ภาษาจีน ($\bar{X}$ = 3.04) นักศึกษาเขียนบรรยายความรู้สึกเป็นภาษาจีน ($\bar{X}$ = 2.67)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีทางสังคม

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลความ
1. นักศึกษาจะชอบฝึกพูดภาษาจีนกับเพื่อนบ่อยๆ	3.31	0.86	ปานกลาง
2. นักศึกษาฝึกถามเป็นภาษาจีน	3.11	0.97	ปานกลาง
3. นักศึกษาสนใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	3.66	0.95	มาก
ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของผู้เรียน	3.36	0.92	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ภาพรวมของกลวิธีทางสังคม อยู่ในภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยที่มาก คือ นักศึกษาสนใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ($\bar{X}$ = 3.66) ค่าเฉลี่ยปานกลาง คือ นักศึกษาจะชอบฝึกพูดภาษาจีนกับเพื่อนบ่อยๆ ($\bar{X}$ = 3.31) นักศึกษาฝึกถามเป็นภาษาจีน ($\bar{X}$ = 3.11)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2560 ระดับชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวนทั้งหมด 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และนำมาปรับปรุงแก้ไข ได้นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาภาษาจีนโดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมากจำนวน 94 ฉบับ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิจัย เรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปี 1 - 4 พบว่าจำนวนเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย

2. ผลการสำรวจลักษณะการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษา แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ย 3.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 พบว่านักศึกษามีลักษณะการเรียนรู้การจัดการกับความเครียดและมุมมองต่างๆ มากที่สุด ($\bar{X}$ = 3.43) รองลงมา คือ ลักษณะการเรียนรู้สัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น ($\bar{X}$ = 3.42) และอันดับสุดท้าย คือ ลักษณะการเรียนรู้ที่มีต่อการใช้ประสาทสัมผัส ($\bar{X}$ = 3.30) ตามลำดับ

3. ผลการสำรวจกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษา แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ย 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88 พบว่านักศึกษามีกลวิธีการเรียนรู้จากกลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด ($\bar{X}$ = 3.96) รองลงมา คือ กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X}$ = 3.45) กลวิธีที่ใช้ความจำ ($\bar{X}$ = 3.36) กลวิธีทางสังคม ($\bar{X}$ = 3.36) และอันดับสุดท้าย คือ กลวิธีทางอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{X}$ = 3.14) ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการเรียนรู้ภาษาจีน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ พบว่าอยู่ในภาพรวมที่ปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 โดย นักศึกษามักจะใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่มาก คือ นักศึกษาฟังเพลงภาษาจีนบ่อยๆ เพื่อฝึกทักษะสำเนียง และการออกเสียง นักศึกษามองหาผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้ นักศึกษาชอบอ่านหนังสือภาษาจีนคนเดียวเพราะทำให้มีสมาธิมากกว่า นักศึกษาใช้วิธีการเดา เพื่อให้เข้าใจในคำศัพท์หรือประโยคภาษาจีนที่ไม่คุ้นเคย นักศึกษาจะไม่เรียนภาษาจีนแบบลัด แต่นักศึกษาจะเรียนแบบเป็นขั้นตอน

2. ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการเรียนรู้ภาษาจีน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ พบว่าอยู่ในภาพรวมที่ปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 โดย นักศึกษามักจะใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่มาก คือ นักศึกษาคิดเชื่อมโยงความรู้เก่าที่เคยเรียนกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ นักศึกษาพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา นักศึกษาพยายามหาโอกาสที่จะใช้ภาษาจีนอยู่เสมอ นักศึกษาพยายามหาวิธีที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น นักศึกษาสนใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเพียงแบบสอบถามเท่านั้น โดยควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวัดผลสัมฤทธิ์กับลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาภาษาจีน

2. ควรมีการส่งเสริมนักศึกษาในด้านของการฝึกฝนทักษะภาษาจีนและลักษณะด้านการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาได้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

บรรณานุกรม

- ทิตินา แชมมณี และคณะ. (2545). **กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางการพัฒนา และปัญหา
ข้อใจ.** กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). **ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ : คณะครุ
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- รศ.ดร.อารี พันธุ์มณี. **จิตวิทยาการเรียนการสอน.** กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด, 2546.
- ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2555). **รายงานการวิจัยการศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.**
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ทิตินา แชมมณี. (2545). **รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย.** กรุงเทพฯ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิระ สมนาม และคณะ. (2551). **ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาชาวจีน
ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ สถาบันอุดมศึกษา เขตภาคเหนือ
ตอนบน.** วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. ธันวาคม 2551 - พฤษภาคม 2552.
- ปานเสก อารุทธสุข. (2557). **กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.** กันยายน - ธันวาคม 2557.
- สมพร โกมารทัต. (2559). **การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล.** มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ยิ่งรัก ขุนชาติประเสริฐ. (2546). **กลวิธีการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษาไทย.** วิทยานิพนธ์
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทฤษฎีการเรียนรู้. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://www.novabizz.com/NovaAce/Learning.htm>.
สืบค้นเมื่อ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2560
- กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <https://www.gotoknow.org/posts/173089>.
สืบค้นเมื่อ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2560

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติ โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องตอบตามความเป็นจริง
2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ลักษณะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

ตอนที่ 3 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ   ชาย   หญิง

2. ชั้นปี   ปีที่ 1   ปีที่ 2   ปีที่ 3   ปีที่ 4

ตอนที่ 2 ลักษณะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

ระดับการปฏิบัติ

ระดับการปฏิบัติ 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด

ระดับการปฏิบัติ 4 หมายถึง ปฏิบัติมาก

ระดับการปฏิบัติ 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง

ระดับการปฏิบัติ 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย

ระดับการปฏิบัติ 1 หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติ

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
1. ลักษณะการเรียนรู้ที่มีต่อการใช้ประสาทสัมผัส					
1.1 นักศึกษาอ่านคำศัพท์ผ่านสายตาบ่อย ๆ เพื่อที่จะจำคำศัพท์					
1.2 นักศึกษาเรียนรู้ได้ดี เมื่อได้อ่านสิ่งที่อาจารย์เขียนบนกระดาน					
1.3 นักศึกษาเรียนรู้ประโยคภาษาจีนรูปแบบต่าง ๆ จากการฟังอภิปราย					
1.4 นักศึกษาฟังเพลงภาษาจีนบ่อย ๆ เพื่อฝึกทักษะสำเนียงและการออกเสียง					

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
1.5 นักศึกษาใช้วิธีเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับรูปภาพของคำนั้น ๆ เพื่อช่วยจำ					
1.6 นักศึกษาใช้เสียงคล้องจองที่เกี่ยวข้องด้วยเสียงของสระหรือเสียงพยัญชนะ เพื่อจำคำศัพท์ใหม่					
1.7 นักศึกษาเขียนบันทึก ข้อความ จดหมาย หรือ รายงานเป็นภาษาจีน					
1.8 นักศึกษาประดิษฐ์สื่อการเรียนรู้หรือคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการเรียนภาษาจีน เพราะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น					
2. ลักษณะการเรียนรู้สัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น					
2.1 นักศึกษาใช้ภาษาจีนในการเริ่มต้นสนทนากับผู้อื่น					
2.2 นักศึกษามองหาผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้					
2.3 นักศึกษาเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชมรมภาษาเพื่อให้เกิดความรู้ทางด้านภาษาที่หลากหลาย					
2.4 นักศึกษาชอบอ่านหนังสือภาษาจีนคนเดียวเพราะทำให้มีสมาธิมากกว่า					
2.5 นักศึกษาจำคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีเมื่อศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
2.6 นักศึกษาจะชอบใช้ Social media ในการแชตคุยกับชาวต่างชาติมากกว่า การพูดคุยกันซึ่งหน้า					
2.7 นักศึกษาฝึกพูดภาษาจีนกับตนเองเพราะทำให้จำและเรียนรู้ภาษาได้เร็ว					

2.8 หากนักศึกษาไม่เข้าใจเกี่ยวกับประโยคหรือคำศัพท์ภาษาจีน นักศึกษาจะศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเองมากกว่าถามอาจารย์					
3. ลักษณะการเรียนรู้การจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ					
3.1 ระหว่างสนทนาหากนักศึกษานึกคำศัพท์นั้นๆ ไม่ออกนักศึกษาจะแสดงท่าทางเพื่ออธิบายประกอบ					
3.2 นักศึกษาใช้วิธีการคาดเดา เพื่อให้เข้าใจในคำศัพท์หรือประโยคภาษาจีนที่ไม่คุ้นเคย					
3.3 นักศึกษาพยายามคาดเดาเป็นภาษาจีนว่าผู้สนทนาต่างชาติจะพูดอะไรต่อ					
3.4 หากนักศึกษาไม่สามารถนึกถึงคำในภาษาจีนได้ จะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายใกล้เคียงแทน					

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
3.5 นักศึกษาอ่านภาษาจีน โดยไม่ต้องค้นหาคำใหม่ทุกครั้ง					
3.6 นักศึกษาจะมีหลักการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองเสมอ					
3.7 นักศึกษาจะไม่เรียนภาษาจีนแบบลัด แต่นักศึกษาจะเรียนแบบเป็นขั้นตอน					

ตอนที่ 3 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
1. กลวิธีที่ใช้ความจำ					
1.1 นักศึกษาคิดเชื่อมโยงความรู้อะไรที่เคยเรียนกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่					
1.2 นักศึกษาฝึกใช้คำศัพท์ใหม่มาใช้ในการแต่งประโยคเพื่อช่วยให้จำคำศัพท์นั้นได้					
1.3 นักศึกษาทบทวนภาษาจีนบ่อยครั้ง					
1.4 นักศึกษาเชื่อมโยงกับคำศัพท์ใหม่ในรูปแบบของรูปภาพที่เกี่ยวกับคำนั้น					
2. กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ					
2.1 นักศึกษาฝึกพูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาจีนใหม่หลาย ๆ ครั้ง					
2.2 นักศึกษาพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา					
2.3 นักศึกษาฝึกออกเสียงภาษาจีน					
2.4 นักศึกษาใช้คำศัพท์ภาษาจีนที่รู้ ในหลาย ๆ รูปแบบ					
2.5 นักศึกษาอ่านบทความภาษาจีนเพื่อพัฒนาทักษะเรียนรู้ทางภาษา					
2.6 นักศึกษาฝึกสรุปสาระสำคัญจากการฟังและอ่านภาษาจีน					

3. กลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ					
3.1 นักศึกษาพยายามหาโอกาสที่จะใช้ภาษาจีนอยู่เสมอ					
3.2 นักศึกษาพยายามหาวิธีที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น					
3.3 นักศึกษาจัดทำตารางเวลาในการศึกษาและทบทวนภาษาจีน					
3.4 นักศึกษามีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาจีน					
4. กลวิธีทางอารมณ์และความรู้สึก					
4.1 นักศึกษาไม่กลัวที่จะพูดภาษากับเจ้าของภาษา					

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
4.2 นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาจีนถึงแม้ว่าอาจจะพูดผิดก็ตาม					
4.3 นักศึกษารู้สึกเครียดหรือประหม่าในขณะที่กำลังเรียนหรือใช้ภาษาจีน					
4.4 นักศึกษาคุยกับผู้อื่นถึงความรู้สึกในการเรียนภาษาจีน					
4.5 นักศึกษาเขียนบรรยายความรู้สึกเป็นภาษาจีน					
5. กลวิธีทางสังคม					
5.1 นักศึกษาจะชอบฝึกพูดภาษาจีนกับเพื่อนบ่อย ๆ					
5.2 นักศึกษาฝึกถามเป็นภาษาจีน					
5.3 นักศึกษาสนใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ในการวิจัยครั้งนี้มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา แบบสอบถามลักษณะการเรียนรู้ภาษาจีนและกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีน จำนวน 3 ท่าน ดังรายนามต่อไปนี้

1. นายวรเวทย์พิสิษ ยศศิริ อาจารย์หลักสูตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
2. นางสาวจิตติขวัญ ภูพันธ์ตระกูล อาจารย์หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
3. นางสาวขวัญตา ทวีสุข อาจารย์หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ภาคผนวก ค
ผลการประเมินความสอดคล้องโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ ค.1 ผลการประเมินความสอดคล้องโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			$\sum R$	ค่า I.O.C	สรุปผล
	1	2	3			
1. ลักษณะการเรียนรู้ที่มีต่อการใช้ประสาทสัมผัส						
1.1 นักศึกษาอ่านคำศัพท์ผ่านสายตาบ่อยๆ เพื่อที่จะจำคำศัพท์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.2 นักศึกษาเรียนรู้ได้ดีกว่า เมื่อได้อ่านสิ่งที่อาจารย์เขียนบนกระดาน	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
1.3 นักศึกษาเรียนรู้ประโยคภาษาจื้นรูปแบบต่างๆจากการฟังอภิปราย	1	1	1	3	1	ใช้ได้

1.4 นักศึกษาฟังเพลงภาษาจีนบ่อยๆ เพื่อฝึกทักษะ สำเนียง และการออกเสียง	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้
1.5 นักศึกษาใช้วิธีเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับ รูปภาพ ของคำนั้นๆ เพื่อช่วยจำ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.6 นักศึกษาใช้เสียงคล้องจองที่เกี่ยวข้องด้วยเสียง ของสระ หรือเสียงพยัญชนะ เพื่อจำศัพท์ใหม่	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้
1.7 นักศึกษาเขียนบันทึก ข้อความ จดหมาย หรือ รายงาน เป็นภาษาจีน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
1.8 นักศึกษาประดิษฐ์สื่อการเรียนรู้หรือคิดค้นสิ่ง ใหม่ๆ เพื่อใช้ในการเรียนภาษาจีนเพราะทำให้เกิดการ เรียนรู้ได้ดีขึ้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. ลักษณะการเรียนรู้สัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น						
2.1 นักศึกษาใช้ภาษาจีนในการเริ่มต้นสนทนากับ ผู้อื่น	1	1	1	3	1	ใช้ได้

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิ			$\sum R$	ค่า I.O.C	สรุปผล
	1	2	3			
2.2 นักศึกษามองหาผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.3 นักศึกษาเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชมรมภาษา เพื่อให้ เกิดความรู้ทางด้านภาษาที่หลากหลาย	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
2.4 นักศึกษาชอบอ่านหนังสือภาษาจีนคนเดียวเพราะทำ ให้มีสมาธิมากกว่า	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.5 นักศึกษาจำคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีเมื่อศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2.6 นักศึกษาจะชอบใช้ Social media ในการ แชตคุย กับชาวต่างชาติมากกว่าการพูดคุยกันซึ่งหน้า	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
2.7 นักศึกษาฝึกพูดภาษาจีนกับตนเองเพราะทำให้จำ	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้

และ เรียนรู้ภาษาได้เร็ว						
2.8 หากนักศึกษาไม่เข้าใจเกี่ยวกับประโยคหรือคำศัพท์ภาษาจีน นักศึกษาจะศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเองมากกว่าถามอาจารย์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. ลักษณะการเรียนรู้การจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ						
3.1 ระหว่างสนทนาหากนักศึกษานึกคำศัพท์นั้นๆ ไม่ออกนักศึกษาจะแสดงท่าทางเพื่ออธิบายประกอบ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.2 นักศึกษาใช้วิธีการเดา เพื่อให้เข้าใจในคำศัพท์หรือประโยคภาษาจีนที่ไม่คุ้นเคย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.3 นักศึกษาพยายามเดาเป็นภาษาจีนว่าผู้สนทนาต่างชาติจะพูดอะไรต่อ	1	1	1	3	1	ใช้ได้

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			$\sum R$	ค่า I.O.C	สรุปผล
	1	2	3			
3.4 นักศึกษาไม่สามารถนึกถึงคำในภาษาจีนได้ จะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายใกล้เคียงแทน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.5 นักศึกษาอ่านภาษาจีน โดยไม่ต้องค้นหาคำใหม่ทุกคำ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.6 นักศึกษาจะมีหลักการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองเสมอ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3.7 นักศึกษาจะไม่เรียนภาษาจีนแบบลัด แต่ นักศึกษาจะเรียนแบบเป็นขั้นตอน	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
4. กลวิธีที่ใช้ความจำ						
4.1 นักศึกษาคิดเชื่อมโยงความรู้เก่าที่เคยเรียนกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.2 นักศึกษาฝึกใช้คำศัพท์ใหม่มาใช้ในการแต่งประโยคเพื่อช่วยให้จำคำศัพท์นั้นได้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.3 นักศึกษาทบทวนภาษาจีนบ่อยครั้ง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4.4 นักศึกษาเชื่อมโยงกับคำศัพท์ใหม่ในรูปแบบของรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับคำนั้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5. กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ						
5.1 นักศึกษาฝึกพูดหรือเขียนคำศัพท์ภาษาจีนใหม่	1	1	1	3	1	ใช้ได้

หลายๆครั้ง						
5.2 นักศึกษาพยายามพูดให้เหมือนเจ้าของภาษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5.3 นักศึกษาฝึกออกเสียงภาษาจีน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5.4 นักศึกษาใช้คำศัพท์ภาษาจีนที่รู้ในหลายๆรูปแบบ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5.5 นักศึกษาอ่านบทความภาษาจีนเพื่อพัฒนาทักษะเรียนรู้ทางภาษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5.6 นักศึกษาฝึกสรุปสาระสำคัญจากการฟังและอ่านภาษาจีน	1	1	1	3	1	ใช้ได้

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			$\sum R$	ค่า I.O.C	สรุปผล
	1	2	3			
6. กลวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จ						
6.1 นักศึกษาพยายามหาโอกาสที่จะใช้ภาษาจีนอยู่เสมอ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6.2 นักศึกษาพยายามหาวิธีที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6.3 นักศึกษาจัดทำตารางเวลาในการศึกษาและทบทวนภาษาจีน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6.4 นักศึกษามีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาจีน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7. กลวิธีทางอารมณ์และความรู้สึก						
7.1 นักศึกษาไม่กลัวที่จะพูดภาษากับเจ้าของภาษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7.2 นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาจีนถึงแม้ว่าอาจจะพูดผิดก็ตาม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7.3 นักศึกษารู้สึกเครียดหรือประหม่าในขณะที่กำลังเรียนหรือใช้ภาษาจีน	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
7.4 นักศึกษาคุยกับผู้อื่นถึงความรู้สึกในการเรียนภาษาจีน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7.5 นักศึกษาเขียนบรรยายความรู้สึกเป็นภาษาจีน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8. กลวิธีทางสังคม						
8.1 นักศึกษาจะชอบฝึกพูดภาษาจีนกับเพื่อนบ่อยๆ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8.2 นักศึกษาฝึกถามเป็นภาษาจีน	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้

8.3 นักศึกษาสนใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
---	---	---	---	---	---	--------

ภาคผนวก ง
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ หลักสูตรภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่   /๒๕๖๐

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจประเมินเครื่องมืองานวิจัย

เรียน นางสาวจิตติชวีญ ภูพันธ์ตระกูล

ด้วย ข้าพเจ้านายภากร นพฤทธิ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ได้ดำเนินการทำโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (A study of Chinese Learning Styles and Chinese Learning Strategies of Chinese Major Students of Yala Rajabhat Universities) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัย ก่อนที่จะนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิจัย

ในการนี้ ข้าพเจ้าพิจารณาเห็นว่า นางสาวจิตติชวีญ ภูพันธ์ตระกูล ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาไทย เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากบุคคลเหล่านี้ให้เป็น ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาแบบสอบถาม และตลอด ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายภากร นพฤทธิ)

อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ หลักสูตรภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่   /๒๕๖๐   วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจประเมินเครื่องมืองานวิจัย

เรียน นายวรินทร์พิสิษ ยศศิริ

ด้วย ข้าพเจ้าฝ่ายการ นพฤทธิ์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ได้ดำเนินการทำโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (A study of Chinese Learning Styles and Chinese Learning Strategies of Chinese Major Students of Yala Rajabhat Universities) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัย ก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิจัย

ในการนี้ ข้าพเจ้าพิจารณาเห็นว่า นายวรินทร์พิสิษ ยศศิริ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตร ภาษาอังกฤษ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากบุคคลเหล่านี้ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาแบบสอบถาม และตลอดข้อเสนอนั้นอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายภากร นพฤทธิ์)

อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ หลักสูตรภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่   /๒๕๖๐

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจประเมินเครื่องมืองานวิจัย

เรียน นางสาวขวัญตา ทวีสุข

ด้วย ข้าพเจ้า นายภากร นพฤทธิ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ได้ดำเนินการทำโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (A study of Chinese Learning Styles and Chinese Learning Strategies of Chinese Major Students of Yala Rajabhat Universities) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัย ก่อนที่จะนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิจัย

ในการนี้ ข้าพเจ้าพิจารณาเห็นว่า นางสาวขวัญตา ทวีสุข ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาไทย เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากบุคคลเหล่านี้ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาแบบสอบถาม และตลอดข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายภากร นพฤทธิ)

อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นายภากร นพฤทธิ
วัน เดือน ปีเกิด	27 พฤศจิกายน 2528
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ถ.เทศบาล 3 ต.สะเตง อ.เมืองยะลา จ.ยะลา รหัสไปรษณีย์ 95000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์
เบอร์โทรศัพท์	098-7090782
E-mail	phakorn.n@yru.ac.th

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551	เกียรตินิยมอันดับ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา
พ.ศ. 2554	Master of Arts in Literature & Arts Chong Qing University of China , China
พ.ศ. 2559	Doctor of Literature In Literary and Art Theory Sichuan University of China , China

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาววรลีย์ รุ่งบานจิต
วัน เดือน ปีเกิด	28 เมษายน 2529
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ถ.เทศบาล 3 ต.สะเตง

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อ.เมืองยะลา จ.ยะลา รหัสไปรษณีย์ 95000
เบอร์โทรศัพท์	อาจารย์
E-mail	087-9324686
	waralee.r@yru.ac.th

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551	เกียรตินิยมอันดับ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา
พ.ศ. 2554	MTC SOL (Master of Teaching Chinese to Speakers of Other Languages) Chong Qing University of China , China

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวรวิธา รุ่งบานจิต
วัน เดือน ปีเกิด	28 เมษายน 2529
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ถ.เทศบาล 3 ต.สะเตง อ.เมืองยะลา จ.ยะลา รหัสไปรษณีย์ 95000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์
เบอร์โทรศัพท์	093- 6788518
E-mail	woratha.r@yru.ac.th

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551

เกียรตินิยมอันดับ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา

พ.ศ. 2554

MTC SOL (Master of Teaching Chinese to Speakers
of Other Languages)

Chong Qing University of China , China

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล

นายวรากร แซ่พูน

วัน เดือน ปีเกิด

7 มิถุนายน 2529

สถานที่ทำงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ถ.เทศบาล 3 ต.สะเตง

อ.เมืองยะลา จ.ยะลา รหัสไปรษณีย์ 95000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

อาจารย์

เบอร์โทรศัพท์

080-0378671

E-mail

warakorn.s@yru.ac.th

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551

เกียรตินิยมอันดับ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา

พ.ศ. 2554

Master of Arts in Literature and Arts

Chong Qing University of China , China

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล

วัน เดือน ปีเกิด

สถานที่ทำงาน

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

เบอร์โทรศัพท์

E-mail

นางสาววรรณถ แซ่เซ่น

12 เมษายน 2529

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ถ.เทศบาล 3 ต.สะเตง

อ.เมืองยะลา จ.ยะลา รหัสไปรษณีย์ 95000

อาจารย์

088-8282780

worant.s@yru.ac.th

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551

พ.ศ. 2554

เกียรตินิยมอันดับ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา

Master of Arts in Contemporary & Modern Chinese Literature

QuanZhou University of China, China

